

Evangelhia Împărăției lui Dumnezeu

Aceasta ESTE soluția!

**Îți dai seama că Isus a spus că sfârșitul nu poate veni până când
Împărăția lui Dumnezeu nu va fi propovăduită lumii
întregi ca mărturie?**

**„Lupul va locui alături de miel... Nu vor mai face rău și nu vor
mai distruge pe tot muntele Meu cel sfânt, căci pământul
va fi plin de cunoașterea Domnului, așa cum apele
acoperă marea.” (Isaia 11:6,9)**

De

Bob Thiel, Ph.D.

Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu

Aceasta ESTE soluția!

De Bob Thiel, Ph.D.

Copyright ©2016/2017/2018/2019/2022/2025/2026 by Nazarene Books.
Edition 3.0. Booklet produced for the *Continuing* Church of God and
Successors, a corporation sole. P.O. Box 109, Grover Beach, California,
93483, U.S.A. ISBN: 978-1-63660-113-7.

De ce nu reușește omenirea să-și rezolve problemele?

**Știați că primul și ultimul lucru despre care Biblia ne arată că a predicat
Isus se refereau la Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu?**

**Știați că Împărăția lui Dumnezeu era punctul central al mesajului
apostolilor și al primilor care i-au urmat?**

**Este Împărăția lui Dumnezeu însăși persoana lui Isus? Este Împărăția lui
Dumnezeu faptul că Isus își trăiește viața în noi chiar acum? Este
Împărăția lui Dumnezeu un fel de împărăție reală care va exista în
viitor? Vei crede ceea ce ne învață Biblia?**

**Ce este un regat? Ce este, de fapt, Împărăția lui Dumnezeu? Ce ne
învață Biblia? Ce învață Biserica creștină primară?**

**Îți dai seama că sfârșitul nu poate veni până când Împărăția lui
Dumnezeu nu va fi propovăduită lumii întregi ca mărturie?**

*Fotografia de pe coperta din față înfățișează un miel culcat alături de un lup,
compoziție realizată de Burdine Printing and Graphics. Fotografia de pe coperta
din spate prezintă o parte a clădirii originale a Bisericii lui Dumnezeu din Ierusalim,
fotografiată în 2013 de dr. Bob Thiel.*

CUPRINS

1. Oare omenirea are soluțiile?	p. 4
2. Ce Evanghelie a propovăduit Isus?	p. 10
3. Era cunoscut Împărăția lui Dumnezeu în Vechiul Testament?	p. 21
4. Au propovăduit apostolii Evanghelia Împărăției?	p. 27
5. Surse din afara Noului Testament au predicat despre Împărăția lui Dumnezeu.	p. 37
6. Bisericile greco-romane propovăduiesc că Împărăția este importantă, dar...	p. 59
7. De ce Împărăția lui Dumnezeu?	p. 66
 <i>Date de contact</i>	 p. 74

Notă: Această carte este o traducere a versiunii în limba engleză realizată cu ajutorul inteligenței artificiale, motiv pentru care este posibil ca unele expresii să nu reflecte pe deplin originalul, dar sperăm că sunt cât mai fidele posibil. Versiunea în limba engleză este disponibilă gratuit online la adresa www.ccog.org.

1. Oare omenirea are soluțiile?

Lumea se confruntă cu numeroase probleme.

Mulți oameni suferă de foame. Mulți oameni sunt asupriți. Mulți oameni se confruntă cu sărăcia. Multe națiuni sunt grav îndatorate. Copiii, inclusiv cei nenăscuți, sunt victime ale abuzurilor. Bolile rezistente la medicamente îngrijorează mulți medici. Aerul din marile orașe industriale este prea poluat pentru a fi sănătos. Diversi politicieni amenință cu războiul. Atacurile teroriste continuă să aibă loc.

Pot liderii mondiali să rezolve problemele cu care se confruntă umanitatea?

Mulți sunt de această părere.

Noua Agendă Universală

La 25 septembrie 2015, după un discurs programatic susținut de Papa Francisc al Vaticanului, cele 193 de state membre ale Organizației Națiunilor Unite (ONU) au votat în favoarea punerii în aplicare a celor „17 Obiective de Dezvoltare Durabilă” din cadrul a ceea ce a fost denumit uneori *Noua Agendă Universală*. Iată cele 17 obiective ale ONU:

Obiectivul 1. Eradicarea sărăciei sub toate formele sale, pretutindeni

Obiectivul 2. Eradicarea foametei, asigurarea securității alimentare și îmbunătățirea nutriției, precum și promovarea agriculturii durabile

Obiectivul 3. Asigurarea unei vieți sănătoase și promovarea bunăstării pentru toți, la toate vârstele

Obiectivul 4. Asigurarea unei educații de calitate, incluzive și echitabile, și promovarea oportunităților de învățare pe tot parcursul vieții pentru toți

Obiectivul 5. Realizarea egalității de gen și emanciparea tuturor femeilor și fetelor

Obiectivul 6. Asigurarea accesului la apă și la servicii de salubritate pentru toți și gestionarea durabilă a acestora

Obiectivul 7. Asigurarea accesului la energie la prețuri accesibile, fiabilă, durabilă și modernă pentru toți

Obiectivul 8. Promovarea unei creșteri economice susținute, incluzive și durabile, a ocupării depline și productive a forței de muncă și a muncii decente pentru toți

Obiectivul 9. Construirea unei infrastructuri reziliente, promovarea unei industrializări incluzive și durabile și încurajarea inovării

Obiectivul 10. Reducerea inegalităților în interiorul țărilor și între acestea

Obiectivul 11. Să se asigure că orașele și așezările umane sunt incluzive, sigure, reziliente și durabile

Obiectivul 12. Asigurarea unor modele de consum și producție durabile

Obiectivul 13. Luarea de măsuri urgente pentru combaterea schimbărilor climatice și a efectelor acestora

Obiectivul 14. Conservarea și utilizarea durabilă a oceanelor, mărilor și resurselor marine în vederea dezvoltării durabile

Obiectivul 15. Protejarea, refacerea și promovarea utilizării durabile a ecosistemelor terestre, gestionarea durabilă a pădurilor, combaterea deșertificării, stoparea și inversarea degradării solului, precum și stoparea pierderii biodiversității

Obiectivul 16. Promovarea unor societăți pașnice și incluzive în vederea dezvoltării durabile, asigurarea accesului la justiție pentru

toți și crearea unor instituții eficiente, responsabile și incluzive la toate nivelurile

Obiectivul 17. Consolidarea mijloacelor de punere în aplicare și revitalizarea parteneriatului global pentru dezvoltarea durabilă

Această agendă ar trebui să fie pusă în aplicare integral până în 2030 și este denumită și *Agenda 2030 pentru Dezvoltare Durabilă*. Ea își propune să rezolve problemele cu care se confruntă umanitatea prin reglementare, educație și cooperare internațională și interconfesională. Deși multe dintre obiectivele sale sunt laudabile, unele dintre metodele și țelurile sale sunt rele (cf. Geneza 3:5). De asemenea, această agendă era în concordanță cu enciclica *Laudato Si* a regretatului Papă Francisc. Și Papa Leon al XIV-lea a făcut declarații în sprijinul acestei agende 2030.

„Noua Agendă Universală” ar putea fi numită „Noua Agendă Catolică”, întrucât cuvântul „catolic” înseamnă „universal”. Papa Francisc a numit adoptarea acestei agende „un semn important de speranță”.

Ca urmare a acordului ONU, în decembrie 2015 a avut loc la Paris o reuniune (denumită oficial *a 21-a Conferință a Părților la Convenția-cadru a ONU privind schimbările climatice*). Papa Francisc a laudat, de asemenea, acest acord internațional și a îndemnat națiunile „să urmeze cu atenție calea care le stă înaintea, cu un simț al solidarității din ce în ce mai puternic”.

Aproape toate țările din lume au aderat la Acordurile de la Paris, care prevedeau obiective specifice în materie de mediu și angajamente financiare. (Președintele SUA de atunci, Barack Obama, a semnat în 2016 un document prin care SUA își asumau aceste angajamente, dar în 2017, președintele american Donald Trump a declarat că Statele Unite NU vor accepta Acordurile de la Paris și a retras SUA din acord. Acest lucru a provocat indignare la nivel internațional și a contribuit la izolarea SUA față de Europa și multe alte părți ale lumii.) Papa Francisc a afirmat că umanitatea „va pieri” dacă nu va face schimbările necesare în ceea ce privește clima.

Deși nimeni nu dorește să respire aer poluat, să sufere de foame, să trăiască în sărăcie, să fie expus la pericole etc., oare eforturile omenirii de a atinge obiectivele Agendei 2030 a Organizației Națiunilor Unite și/sau ale Acordurilor de la Paris vor rezolva problemele cu care se confruntă umanitatea?

Istoricul Organizației Națiunilor Unite

Organizația Națiunilor Unite a fost înființată la 24 octombrie 1945, după cel de-al Doilea Război Mondial, cu scopul de a preveni un alt conflict de acest gen și de a promova pacea în lume. La înființare, ONU număra 51 de state membre; în prezent, numărul acestora este de 193.

De la înființarea Organizației Națiunilor Unite au avut loc sute, dacă nu chiar mii, de conflicte în întreaga lume, dar încă nu am asistat la ceea ce s-ar putea numi al treilea război mondial.

Unii consideră că cooperarea internațională, așa cum pretinde că o promovează Organizația Națiunilor Unite, combinată cu genul de agendă interconfesională și ecumenică pe care Papa Leon al XIV-lea și mulți alți lideri religioși încearcă să o promoveze, va aduce pace și prosperitate.

Cu toate acestea, bilanțul Organizației Națiunilor Unite în acest sens nu a fost unul bun. Pe lângă numeroasele conflicte armate care au avut loc de la înființarea Organizației Națiunilor Unite, milioane de oameni suferă de foame, sunt refugiați și/sau trăiesc într-o sărăcie extremă.

Cu câteva decenii în urmă, Organizația Națiunilor Unite și-a propus să pună în aplicare *Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului*. Acestea cuprindeau opt „obiective de dezvoltare”, însă inițiativa nu a avut succes, chiar și în opinia ONU însăși. Astfel, în 2015, au fost adoptate așa-numitele „17 Obiective de Dezvoltare Durabilă”. Unii sunt optimiști. Alții consideră că este vorba de o fantezie utopică.

În ceea ce privește utopia, pe 6 mai 2016, Papa Francisc de atunci a declarat că visează la o utopie europeană umană, pe care Biserica sa ar putea ajuta continentul respectiv să o realizeze. Cu toate acestea, visul aceluia Papă se va dovedi a fi un coșmar (cf. Apocalipsa 18).

S-ar putea să existe o oarecare cooperare și succes, dar...

Dicționarul Merriam Webster definește utopia ca fiind „un loc imaginar în care guvernul, legile și condițiile sociale sunt perfecte”. Biblia ne învață că omenirea nu își poate rezolva singură problemele:

²³ Doamne, știu că omul nu-și poate hotărî singur calea; nu stă în puterea celui ce umblă să-și călăuzească pașii. (Ieremia 10:23, NKJV pe tot parcursul textului, dacă nu se specifică altfel)

Biblia ne învață că cooperarea internațională va eșua:

¹⁶ Pe căile lor se găsesc distrugerea și nenorocirea; ¹⁷ iar calea păcii nu au cunoscut-o. ¹⁸ Nu există teamă de Dumnezeu înaintea ochilor lor. (Romani 3:16-18)

Cu toate acestea, mulți oameni depun eforturi pentru a-și realiza viziunea asupra unei societăți utopice și, uneori, încearcă chiar să implice religia în acest demers. Însă aproape nimeni nu este dispus să urmeze căile singurului Dumnezeu adevărat. Nu înseamnă că nu se va înregistra niciun progres în direcția atingerii obiectivelor Organizației Națiunilor Unite sau ale Vaticanului. Vor exista unele progrese (iar multe dintre aceste obiective sunt lăudabile), dar și unele eșecuri.

De fapt, și probabil în urma unui conflict de amploare, se va ajunge la un acord de pace internațional, care va fi ratificat (Daniel 9:27). Atunci, mulți vor avea tendința să creadă, în mod eronat, că omenirea va reuși să creeze o societate mai pașnică și utopică.

Mulți vor fi înșelați de acest „progres utopic” internațional (cf. Ezechiel 13:10), precum și de diverse semne și minuni (2 Tesaloniceni 2:9-12). Dar Biblia spune că o astfel de pace nu va dura (Daniel 9:27; 11:31-44), în ciuda a ceea ce ar putea susține liderii (1 Tesaloniceni 5:3; Isaia 59:8).

Ideea că, în afară de Isus (cf. Ioan 15:5; Matei 24:21-22), omenirea ar putea realiza utopia în această „epocă rea de acum” este o evanghelie falsă (Galateni 1:3-10).

Dacă omenirea, pe cont propriu, este complet incapabilă să realizeze cu adevărat utopia, este oare posibilă vreo formă de utopie?

Da.

Împărăția lui Dumnezeu va face ca această planetă și, mai târziu, întreaga eternitate să fie mult mai frumoase.

2. Ce Evanghelie a propovăduit Isus?

Biblia ne învață că o societate utopică, numită Împărăția lui Dumnezeu, va înlocui guvernele omenești (Daniel 2:44; Apocalipsa 11:15; 19:1-21).

Când Isus și-a început slujirea publică, a început prin a propovădui ***Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu***. Iată ce relatează Marcu:

¹⁴ După ce Ioan a fost arestat, Isus a venit în Galileea, propovăduind Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu, ¹⁵ și zicând: „S-a împlinit timpul, și Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie.” (Marcu 1:14-15)

Termenul evanghelie provine din cuvântul grecesc transliterat ca *euangelion* și înseamnă „mesaj bun” sau „vestire bună”. În Noul Testament, cuvântul englezesc „kingdom” (împărăție), referitor la Împărăția lui Dumnezeu, este menționat de aproximativ 149 de ori în NKJV și de 151 de ori în *Biblia Douay-Rheims*. Acesta provine din cuvântul grecesc transliterat ca *basileia*, care semnifică domnia sau tărâmul regalității.

Regatele omenești, la fel ca și Împărăția lui Dumnezeu, au un rege (Apocalipsa 17:14), se întind pe o zonă geografică (Apocalipsa 11:15), au legi (Isaia 2:3-4; 30:9) și au supuși (Luca 13:29).

Iată prima învățătură publică a lui Isus consemnată de Matei:

²³ Iar Isus străbătea toată Galileea, învățând în sinagogile lor și propovăduind Evanghelia Împărăției (Matei 4:23)

Matei mai consemnează:

³⁵ Apoi Isus a străbătut toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor și propovăduind Evanghelia Împărăției (Matei 9:35)

Noul Testament arată că Isus va domni pentru totdeauna:

³³ Și El va domni peste casa lui Iacov pentru totdeauna, iar împărăția Lui nu va avea sfârșit. (Luca 1:33)

Luca relatează că scopul pentru care a fost trimis Isus a fost acela de a propovădui Împărăția lui Dumnezeu. Observați ce a învățat Isus:

⁴³ El le-a spus: „Trebuie să vestesc Împărăția lui Dumnezeu și în celelalte orașe, pentru că pentru aceasta am fost trimis.” (Luca 4:43)

Ai auzit vreodată această predică? Ți-ai dat seama vreodată că scopul pentru care a fost trimis Isus a fost acela de a propovădui Împărăția lui Dumnezeu?

Luca menționează, de asemenea, că Isus *a mers* și a propovăduit Împărăția lui Dumnezeu:

¹⁰ Iar apostolii, după ce s-au întors, l-au povestit tot ce făcuseră. Atunci El i-a luat cu Sine și S-a retras în particular într-un loc pustiu din apropierea orașului numit Betsaida. ¹¹ Dar când mulțimile au aflat, L-au urmat; iar El i-a primit și le-a vorbit despre Împărăția lui Dumnezeu. (Luca 9:10-11)

Isus a învățat că Împărăția lui Dumnezeu trebuie să fie prioritatea supremă pentru cei care doresc să-L urmeze:

³³ Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, (Matei 6:33)

³¹ Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu, și toate aceste lucruri vi se vor da de deasupra. ³² Nu te teme, turmă mică; pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăția. (Luca 12:31-32)

Creștinii trebuie să CAUTE MAI ÎNTÂI Împărăția lui Dumnezeu. Ei fac acest lucru făcând din aceasta prioritatea lor supremă, trăind așa cum ar vrea Hristos să trăiască și așteptând cu nerăbdare revenirea și Împărăția Sa. Totuși, cei mai mulți dintre cei care se declară creștini nu doar că nu caută mai întâi Împărăția lui Dumnezeu, ci nici măcar nu știu ce este aceasta. Mulți cred, de asemenea, în mod eronat, că implicarea în politica lumească este ceea ce așteaptă Dumnezeu de la creștini. Neînțelegând împărăția lui Dumnezeu, ei nu trăiesc acum așa cum ar trebui și nu înțeleg de ce omenirea este atât de coruptă.

Observați, de asemenea, că împărăția va fi dată unei turme mici (cf. Romani 11:5). Este nevoie de smerenie pentru a fi dispus să faci parte din adevărata turmă mică.

Împărăția lui Dumnezeu nu a fost încă instaurată pe Pământ

Isus a învățat că urmașii Săi ar trebui să se roage pentru venirea Împărăției, ceea ce înseamnă că încă nu o au:

⁹ Tatăl nostru care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău. 10 Vie împărăția Ta. Fie voia Ta (Matei 6:9-10)

Isus i-a trimis pe ucenicii Săi să propovăduiască Împărăția lui Dumnezeu:

¹ Apoi i-a adunat pe cei doisprezece ucenici ai Săi și le-a dat putere și autoritate asupra tuturor demonilor, precum și puterea de a vindeca bolile. ² I-a trimis să propovăduiască Împărăția lui Dumnezeu. (Luca 9:1-2)

Isus a învățat că prezența Sa în sine nu era Împărăția, întrucât Împărăția nu era încă întemeiată pe Pământ la acea vreme; de aceea El nu a alungat demonii în numele Său atunci:

²⁸ Dar dacă eu scot demonii prin Duhul lui Dumnezeu, înseamnă că Împărăția lui Dumnezeu a venit peste voi. (Matei 12:28)

Adevăratul împărăție se află în viitor — nu în prezent, așa cum arată Marcu:

⁴⁷ Și dacă ochiul tău te face să păcătuiești, scoate-l. Mai bine îți este să intri în Împărăția lui Dumnezeu cu un singur ochi, decât să ai doi ochi și să fii aruncat... (Marcu 9:47)

²³ Isus s-a uitat în jur și le-a spus ucenicilor Săi: „Cât de greu le este celor care au bogății să intre în Împărăția lui Dumnezeu!” ²⁴ Iar ucenicii au rămas uimiți de cuvintele Lui. Dar Isus le-a răspuns din nou și le-a zis: „Copii, cât de greu este pentru cei care se încred în bogății să intre în Împărăția lui Dumnezeu! ²⁵ Este mai ușor pentru un cămilă să treacă prin urechea unui ac decât pentru un om bogat să intre în Împărăția lui Dumnezeu.” (Marcu 10:23-25)

²⁵ „Adevărat vă spun că nu voi mai bea din rodul viței până în ziua aceea când îl voi bea nou în Împărăția lui Dumnezeu.” (Marcu 14:25)

⁴³ Iosif din Arimateea, un membru de seamă al Sinedriului, care aștepta și el venirea Împărăției lui Dumnezeu, s-a îndrăznit să... (Marcu 15:43)

Isus a învățat că Împărăția nu face parte, în prezent, din lumea aceasta:

³⁶ Isus a răspuns: „Împărăția Mea nu este din această lume. Dacă Împărăția Mea ar fi din această lume, slujitorii Mei ar lupta ca să nu fiu dat în mâinile iudeilor; dar acum Împărăția Mea nu este de aici.” (Ioan 18:36)

Isus a învățat că Împărăția va veni după ce El se va întoarce ca Împărat al acesteia:

³¹ „Când Fiul Omului va veni în slava Sa, împreună cu toți îngerii sfinți, atunci Se va așeza pe tronul slavei Sale. ³² Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui, și El le va despărți unele de altele, așa cum un păstor își desparte oile de capre. ³³ Și va pune oile la dreapta Sa, iar caprele la stânga. ³⁴ Atunci Împăratul va zice celor de la dreapta Sa: «Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți Împărăția pregătită pentru voi de la întemeierea lumii.» (Matei 25:31-34)

Întrucât Împărăția lui Dumnezeu nu este încă aici, nu vom vedea o adevărată utopie decât după ce aceasta va fi instaurată. Deoarece cei mai mulți nu înțeleg împărăția lui Dumnezeu, ei nu reușesc să înțeleagă cum funcționează guvernarea Sa plină de iubire.

Împărăția lui Dumnezeu nu va veni „până când va intra plinătatea neamurilor” (Romani 11:25) — iar acest lucru încă nu s-a întâmplat.

Ce a spus Isus că este asemenea Împărăția?

Isus a oferit câteva explicații despre cum este Împărăția lui Dumnezeu:

²⁶ Și a zis: „Împărăția lui Dumnezeu este ca și cum un om ar arunca sămânța pe pământ, ²⁷ ar dormi noaptea și s-ar scula ziua, iar sămânța ar încolți și ar crește, fără ca el să știe cum. ²⁸ Căci pământul rodește de la sine: întâi firul verde, apoi spicul, după aceea grâul deplin în spic. ²⁹ Dar când rodul este copt, îndată pune secera în el, pentru că a venit secerișul.” (Marcu 4:26-29)

¹⁸ Apoi a zis: „Cu ce se aseamănă Împărăția lui Dumnezeu și cu ce o voi asemăna? ¹⁹ Se aseamănă cu un grăunte de muștar, pe care l-a luat un om și l-a pus în grădina lui; el a crescut și s-a făcut copac mare, iar păsările cerului și-au făcut cuib în ramurile lui.” ²⁰ Și a mai zis: „Cu ce voi asemăna Împărăția lui Dumnezeu? ²¹ Se aseamănă cu aluatul, pe care l-a luat o femeie și l-a ascuns în trei măsuri de făină, până s-a dospit toată.” (Luca 13:18-21)

Aceste pilde sugerează că, la început, Împărăția lui Dumnezeu este destul de mică, dar va deveni mare — în cele din urmă se va întinde peste un univers infinit.

Luca a mai consemnat:

²⁹ Vor veni de la răsărit și de la apus, de la miazănoapte și de la miazăzi, și vor sta la masă în Împărăția lui Dumnezeu. (Luca 13:29)

Astfel, Împărăția lui Dumnezeu va avea oameni din toată lumea. Ea NU va fi limitată la cei care au ascendență israelită sau la anumite grupuri etnice. Oameni din toate colțurile lumii se vor așeza la masă în această împărăție.

Luca 17 și Împărăția

Luca 17:20-21 îi lasă pe unii perplecși. Dar, înainte de a ajunge la acest pasaj, observați că, de fapt, oamenii vor mânca în Împărăția lui Dumnezeu:

¹⁵ „Ferice de cel care va mânca pâine în Împărăția lui Dumnezeu!” (Luca 14:15)

Întrucât oamenii vor mânca (în viitor) în Împărăția lui Dumnezeu, aceasta nu este doar ceva rezervat în inimile lor în prezent, în ciuda traducerilor

eronate sau a interpretărilor greșite ale versetului din Luca 17:21, care sugerează contrariul.

Traducerea AFV a textului din Luca 17:20-21 ar putea ajuta pe unii să înțeleagă:

²⁰ Când fariseii L-au întrebat când va veni Împărăția lui Dumnezeu, El le-a răspuns și a zis: „Împărăția lui Dumnezeu nu vine în mod vizibil; ²¹ Nici nu se va spune: «Iată, este aici!» sau: «Iată, este acolo!» Căci, iată, Împărăția lui Dumnezeu este chiar în mijlocul vostru.” (Luca 17:20-21, AFV; vezi și traduceri NASB și ESV)

Rețineți că Isus se adresa fariseilor neconvertiți, carnali și ipocriți. Isus „le-a răspuns” — fariseii erau cei care îi pusese întrebarea lui Isus. Ei au refuzat să-L recunoască.

Se aflau în BISERICĂ? Nu!

De asemenea, Isus nu se referea la o biserică care urma să fie înființată în curând. Nici nu se referea la sentimente din minte sau din inimă.

Isus vorbea despre DOMNIA Sa! Fariseii nu-L întrebau despre o biserică. Ei nu știau nimic despre vreo biserică din Noul Testament care urma să fie înființată în curând. Nu se refereau la un fel de sentiment frumos.

Dacă cineva crede că Împărăția lui Dumnezeu este BISERICA — și că Împărăția lui Dumnezeu se afla „în interiorul” fariseilor — oare BISERICA se afla în interiorul fariseilor? Evident că nu!

O astfel de concluzie este destul de ridicolă, nu-i așa? Deși unele traduceri protestante redau o parte din Luca 17:21 ca „Împărăția lui Dumnezeu este «în voi»” (NKJV/KJV), chiar și *Biblia Noului Ierusalim* romano-catolică traduce corect această frază ca „Împărăția lui Dumnezeu este printre voi”.

Isus era Cel care se afla printre farisei, în mijlocul lor — El urma să devină Regele aceluia Împărăție. Fariseii credeau că așteptau cu nerăbdare Împărăția lui Dumnezeu. Dar au înțeles greșit acest lucru. Isus le-a explicat că aceasta nu va fi o Împărăție locală sau limitată, destinată doar evreilor, așa cum păreau ei să creadă (și nici o biserică, așa cum cred unii astăzi).

Împărăția lui Dumnezeu nu urma să fie doar una dintre multele împărății omenești și vizibile pe care oamenii le-ar putea arăta cu degetul sau le-ar putea vedea, spunând: „Iată-o, aici” sau „Acea este Împărăția, acolo”.

Isus Însuși s-a născut pentru a fi REGELE aceluia Împărăție, așa cum i-a spus clar lui Pilat (Ioan 18:36-37). Trebuie să înțelegem că Biblia folosește adesea termenii „rege” și „împărăție” în mod interschimbabil (de exemplu, Daniel 7:17-18, 23). REGELE viitorului Împărăție a lui Dumnezeu se afla, chiar atunci și acolo, lângă farisei. Dar ei nu L-au recunoscut ca fiind regele lor (Ioan 19:21). Când Se va întoarce, lumea Îl va respinge (Apocalipsa 19:19).

În versetele următoare din Luca 17, Isus a continuat să descrie a doua Sa venire, când Împărăția lui Dumnezeu va domni peste TOATĂ PĂMÂNTUL (conform traducerii Moffatt):

²² El le-a spus ucenicilor Săi: „Vor veni zile când veți tânji mult și mult, dar în zadar, să aveți măcar o singură zi cu Fiul omului. ²³ Oamenii vor spune: «Iată-l!» „Iată-l acolo!”, dar să nu ieșiți și să nu alergați după ei, ²⁴ căci, precum fulgerul care strălucește dintr-o parte a cerului în cealaltă, așa va fi Fiul omului în ziua Sa. ²⁵ Dar mai întâi trebuie să îndure mari suferințe și să fie respins de generația aceasta. (Luca 17:22-25, Moffatt)

Isus s-a referit la fulgerul care strălucește, la fel ca în Matei 24:27-31, unde descrie a doua Sa venire pentru a DOMNI peste întreaga lume. Isus nu spune că poporul Său nu-L va putea vedea când Se va întoarce — îl vor vedea (cf. Faptele Apostolilor 1:11).

Cu toate acestea, majoritatea oamenilor nu-L vor recunoaște ca REGE al lor (Apocalipsa 11:15) și se vor lupta împotriva Lui (Apocalipsa 19:19)! Mulți vor crede că Isus este Anticristul. Isus nu spunea că Împărăția lui Dumnezeu se afla în acei farisei — El le-a spus în altă parte că nu vor intra în Împărăție din cauza ipocriziei lor (Matei 23:13-14). Nici nu spunea Isus că Biserica va fi Împărăția.

Împărăția lui Dumnezeu este un loc în care oamenii vor putea, într-o zi, să INTRE — cum ar fi la învierea celor drepti! Cu toate acestea, nici chiar Avraam și ceilalți patriarhi nu se află încă acolo (cf. Evrei 11:13-40).

Ucenicii știau că Împărăția lui Dumnezeu nu se afla în acea clipă în interiorul lor, ci că urma să se manifeste așa cum arată textul care urmează după Luca 17:21:

¹¹ În timp ce ascultau aceste lucruri, El le-a spus o altă pildă, pentru că se afla aproape de Ierusalim și pentru că ei credeau că Împărăția lui Dumnezeu urma să se arate imediat. (Luca 19:11)

Împărăția se afla, în mod evident, în viitor

Cum poți să-ți dai seama dacă Împărăția este aproape? Pentru a răspunde la această întrebare, Isus a enumerat o serie de evenimente profetice (Luca 21:8-28) și apoi a învățat:

²⁹ Uitați-vă la smochin și la toți copacii. ³⁰ Când încep să înmugurească, vedeți și știți singuri că vara este aproape. ³¹ La fel și voi, **când veți vedea că se întâmplă aceste lucruri, să știți că Împărăția lui Dumnezeu este aproape.** (Luca 21:29-31)

Isus a dorit ca poporul Său să urmărească evenimentele profetice pentru a afla când va veni Împărăția. În alte pasaje, Isus le-a spus oamenilor Săi să vegheze și să fie atenți la evenimentele profetice (Luca 21:36; Marcu 13:33-37). În ciuda cuvintelor lui Isus, mulți nu acordă importanță urmării evenimentelor mondiale legate de profeții.

În capitolele 22 și 23 din Evanghelia după Luca, Isus a arătat din nou că Împărăția lui Dumnezeu era ceva ce urma să se împlinească în viitor, atunci când a învățat:

¹⁵ „Cu o dorință arzătoare am dorit să mănânc această Paște împreună cu voi înainte de a suferi; ¹⁶ căci vă spun că nu voi mai mânca din ea până când nu se va împlini în Împărăția lui Dumnezeu.” ¹⁷ Apoi a luat paharul, a adus mulțumiri și a zis: „Luați-l și împărțiți-l între voi; ¹⁸ căci vă spun că nu voi mai bea din rodul viței până nu va veni Împărăția lui Dumnezeu.” (Luca 22:15-18)

³⁹ Dar unul dintre răufăcătorii care fuseseră răstigniți împreună cu El îl hulea și zicea: „Dacă ești Mesia, mântuiește-Te pe Tine însuși și mântuiește-ne și pe noi.” ⁴⁰ Iar tovarășul său l-a mustrat și i-a zis: „Nici măcar de Dumnezeu nu te temi? Căci și tu ești condamnat împreună cu El.” ⁴¹ Iar noi, pe bună dreptate, pentru că merităm, căci primim răsplata după faptele noastre; dar acesta n-a făcut nimic rău.” ⁴² Și el i-a zis lui Yeshua: „Doamne, adu-ți aminte de mine când vei veni în Împărăția Ta.” ⁴³ Dar Yeshua i-a răspuns: „Amin, îți spun că astăzi vei fi cu Mine în Paradis.” (Luca 23:39-43, Aramaică în engleză simplă)

Nici Împărăția lui Dumnezeu nu a venit imediat după ce Iisus a fost ucis, așa cum ne arată atât Marcu, cât și Luca:

⁴³ Iosif din Arimateea, un membru de seamă al Sinedriului, care aștepta și el venirea Împărăției lui Dumnezeu, s-a îndrăznit să... (Marcu 15:43)

⁵¹ Era din Arimateea, un oraș al iudeilor, și el însuși aștepta venirea Împărăției lui Dumnezeu. (Luca 23:51)

Abia după înviere (1 Corinteni 15:50-55) creștinii se vor naște din nou pentru a intra în Împărăția lui Dumnezeu, după cum relatează Ioan:

³ Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă nu se naște cineva din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.” ⁴ Nicodim l-a zis: „Cum poate un om să se nască când este bătrân? Poate oare să intre a doua oară în pântecele mamei sale și să se nască?” ⁵ Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate intra în Împărăția lui Dumnezeu.” (Ioan 3:3-5)

Numai poporul lui Dumnezeu va vedea Împărăția lui Dumnezeu de după mileniu.

Acum, vă rog să înțelegeți și faptul că, după ce Iisus a înviat, El a predicat din nou despre Împărăția lui Dumnezeu:

³ De asemenea, după ce a suferit, El S-a arătat lor ca fiind viu prin numeroase dovezi incontestabile, arătându-Se lor timp de patruzeci de zile și vorbindu-le despre lucrurile legate de Împărăția lui Dumnezeu. (Faptele Apostolilor 1:3)

Prima și ultima predică pe care le-a ținut Iisus au avut ca temă Împărăția lui Dumnezeu! Iisus a venit ca mesager pentru a propovădui despre acea Împărăție.

Iisus l-a îndrumat, de asemenea, pe apostolul Ioan să scrie despre Împărăția milenară a lui Dumnezeu care urma să se instaureze pe pământ. Observați ce l-a îndrumat să scrie:

⁴ Am văzut sufletele celor care fuseseră decapitați pentru mărturia lor despre Isus și pentru Cuvântul lui Dumnezeu, care nu se închinaseră fiarei sau icoanei ei și nu primiseră semnul ei pe frunte sau pe mână. Și ei au trăit și au domnit împreună cu Hristos o mie de ani. (Apocalipsa 20:4)

Primii creștini învățau că Împărăția milenară a lui Dumnezeu se va întinde pe pământ și va înlocui guvernele lumii, așa cum ne învață Biblia (cf. Apocalipsa 5:10, 11:15).

De ce, dacă Împărăția lui Dumnezeu este atât de importantă, majoritatea oamenilor nu au auzit prea multe despre ea?

În parte pentru că Isus l-a numit un mister:

¹¹ Și El le-a zis: „Vouă vi s-a dat să cunoașteți taina Împărăției lui Dumnezeu; dar celor din afară li se vor spune toate lucrurile în pilde.” (Marcu 4:11)

Chiar și astăzi, adevăratul Împărăție a lui Dumnezeu rămâne un mister pentru majoritatea oamenilor, la fel ca o mare parte din planul lui Dumnezeu (vezi și cartea noastră gratuită, disponibilă online la www.ccog.org intitulat: MISTERUL PLANULUI LUI DUMNEZEU De ce a creat Dumnezeu ceva? De ce te-a creat Dumnezeu pe tine?).

Luați în considerare, de asemenea, faptul că Isus a spus că sfârșitul (veacului) va veni (în curând) DUPĂ ce Evanghelia Împărăției va fi propovăduită în toată lumea ca MĂRTURIE:

¹⁴ Și această Evanghelie a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca mărturie pentru toate neamurile; și atunci va veni sfârșitul. (Matei 24:14)

Vestirea Evangheliei Împărăției lui Dumnezeu este importantă și trebuie realizată **în aceste vremuri de sfârșit**. Este o „vestire bună”, deoarece oferă o speranță reală pentru problemele umanității, în ciuda a ceea ce ar putea propovădui liderii politici.

Dacă luăm în considerare cuvintele lui Isus, ar trebui să fie clar că adevărata Biserică creștină ar trebui să propovăduiască chiar acum Evanghelia Împărăției. Aceasta ar trebui să fie prioritatea absolută a Bisericii. Iar pentru a face acest lucru în mod corespunzător, ar trebui utilizate mai multe limbi. Iată ce se străduiește să facă *Biserica Continuă a lui Dumnezeu*. Și de aceea această broșură a fost tradusă în zeci de limbi.

Isus a învățat că majoritatea NU vor accepta calea Sa:

¹³ „Intrați pe poarta cea strâmtă; căci largă este poarta și lată este calea care duce spre pierzare, și mulți sunt cei care intră pe ea. ¹⁴ Căci strâmtă este poarta și îngustă este calea care duce spre viață, și puțini sunt cei care o găsesc.” (Matei 7:13-14)

Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu duce la viață!

Ar putea fi interesant de remarcat faptul că, deși majoritatea creștinilor declarați par să ignore ideea că Hristos a pus accentul pe propovăduirea Evangheliei Împărăției lui Dumnezeu, teologii și istoricii laici au înțeles adesea că aceasta este, de fapt, învățătura Bibliei.

Cu toate acestea, Isus Însuși se aștepta ca ucenicii Săi să propovăduiască Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu (Luca 9:2, 60). Deoarece viitoarea împărăție se va întemeia pe legile lui Dumnezeu, ea va aduce pace și prosperitate — iar respectarea acestor legi în această epocă duce la pacea adevărată (Psalmul 119:165, 172; Efeseni 2:15).

Iar această veste bună a Împărăției era cunoscută în scripturile Vechiului Testament.

3. Era cunoscut Împărăția în Vechiul Testament?

Prima și ultima predică a lui Isus consemnată în Scriptură a constatat în vestirea Evangheliei Împărăției lui Dumnezeu (Marcu 1:14-15; Faptele Apostolilor 1:3).

Împărăția lui Dumnezeu este un concept despre care evreii din vremea lui Iisus ar fi trebuit să știe ceva, întrucât era menționată în scripturile lor, pe care le numim astăzi Vechiul Testament.

Daniel a predicat despre Împărăție

Profetul Daniel a scris:

⁴⁰ Iar al patrulea împărăție va fi puternică ca fierul, întrucât fierul sfărâmă și zdrobește totul; și, asemenea fierului care zdrobește, acea împărăție va sfărâma și va zdrobi toate celelalte. ⁴¹ Pe când ai văzut picioarele și degetele, parțial din lut de olar și parțial din fier, împărăția va fi divizată; totuși, puterea fierului va fi în ea, așa cum ai văzut fierul amestecat cu lutul de ceramică. ⁴² Și așa cum degetele picioarelor erau parțial din fier și parțial din lut, tot așa împărăția va fi parțial puternică și parțial fragilă. ⁴³ Așa cum ai văzut fierul amestecat cu lutul de olărie, ei se vor amesteca cu sămânța oamenilor; dar nu se vor lipi unii de alții, la fel cum fierul nu se amestecă cu lutul. ⁴⁴ Și în zilele acestor împărați, Dumnezeul cerurilor va întemeia un împărăție care nu va fi niciodată distrusă; și împărăția aceasta nu va fi lăsată altui popor; ea va zdrobi și va

nimici toate aceste împărății, și va dăinui pentru totdeauna. (Daniel 2:40-44)

¹⁸ „Dar sfinții Celui Preaînalt vor primi împărăția și o vor stăpâni pentru totdeauna, chiar pentru totdeauna și în veci.” (Daniel 7:18)

²¹ „Mă uitam, și același corn ducea război împotriva sfinților și îi învingea, ²² până când a venit Cel Vechi de Zile, s-a dat o hotărâre în favoarea sfinților Celui Preaînalt și a venit timpul ca sfinții să ia în stăpânire împărăția. (Daniel 7:21-22)

Din cartea lui Daniel aflăm că va veni vremea când Împărăția lui Dumnezeu va distruge împărățiile acestei lumi și va dăinui pentru totdeauna. Aflăm, de asemenea, că sfinții vor avea parte de această împărăție.

Multe pasaje din profețiile lui Daniel se referă la epoca noastră, cea a secolului al 21^{lea}.

Observați câteva pasaje din Noul Testament:

¹² „Cele zece coarne pe care le-ai văzut sunt zece împărați care încă nu au primit niciun împărăție, dar vor primi putere să domnească o oră, alături de fiara. ¹³ Aceștia sunt de aceeași părere și își vor da puterea și autoritatea fiarei. ¹⁴ Aceștia vor purta război împotriva Mielului, iar Mielul îi va birui, căci El este Domnul domnilor și Împăratul împăraților; iar cei care sunt cu El sunt chemați, aleși și credincioși.” (Apocalipsa 17:12-14)

Așadar, vedem atât în Vechiul Testament, cât și în Noul Testament ideea că va exista un regat pământesc al sfârșitului de vremuri, alcătuit din zece părți, și că Dumnezeu îl va distruge și își va instaura propriul Său regat.

Isaia a predicat despre Împărăție

Dumnezeu l-a inspirat pe Isaia să scrie despre prima parte a Împărăției lui Dumnezeu, domnia de o mie de ani cunoscută sub numele de mileniu, în felul următor:

¹ Va ieși un tulpină din trunchiul lui Iesei, și un lăstar va răsări din rădăcinile lui. ² Duhul Domnului se va odihni asupra Lui: Duhul înțelepciunii și al înțelegerii, Duhul sfatului și al puterii, Duhul cunoașterii și al fricii de Domnul.

³ Bucuria lui este în frica de Domnul; și nu va judeca după ceea ce văd ochii lui, nici nu va hotărî după ceea ce aud urechile lui; ⁴ ci va judeca pe cei săraci cu dreptate și va hotărî cu echitate

pentru cei smeriți ai pământului; El va lovi pământul cu toiagul gurilor Sale, iar cu suflarea buzelor Sale îi va ucide pe cei răi. ⁵ Dreptatea va fi centura coapselor Sale, iar credincioșia centura taliei Sale.

⁶ „Lupul va locui alături de miel, leopardul se va culca lângă ied, vițelul, puiul de leu și vitele îngrășate vor fi împreună; și un copil mic îi va păstori. ⁷ Vaca și ursoaica vor paște; puii lor se vor culca împreună; iar leul va mânca paie ca boul. ⁸ Pruncul care suga va juca lângă vizuina cobrei, iar copilul înțărcat își va băga mâna în cuibul viperii. ⁹ Nu vor face rău și nu vor nimici pe tot muntele Meu sfânt, căci pământul va fi plin de cunoașterea Domnului, așa cum apele acoperă marea.”

¹⁰ „Și în ziua aceea va fi o Rădăcină a lui Iesei, care va fi un steag pentru popoare; căci neamurile Îl vor căuta, iar locul Lui de odihnă va fi plin de slavă.” (Isaia 11:1-10)

Motivul pentru care m-am referit la aceasta ca fiind prima parte sau prima fază a Împărăției lui Dumnezeu este că aceasta va fi o perioadă cu caracter fizic (înainte de momentul în care cetatea sfântă, Noul Ierusalim, va coborî din cer, Apocalipsa 21) și va dura o mie de ani. Isaia a confirmat aspectul fizic al acestei faze când a continuat astfel:

¹¹ În ziua aceea, Domnul Își va întinde din nou mâna, pentru a-i aduna pe cei rămași din poporul Său, din Asiria și Egipt, din Patros și Cuș, din Elam și Șinear, din Hamat și din insulele mării.

¹² El va ridica un steag pentru neamuri, va aduna pe cei izgoniți ai lui Israel și îi va strânge pe cei împrăștiați ai lui Iuda din cele patru colțuri ale pământului. ¹³ De asemenea, invidia lui Efraim va

dispărea, iar dușmanii lui Iuda vor fi nimiciți; Efraim nu va mai invidia pe Iuda, iar Iuda nu va mai hărțui pe Efraim. ¹⁴ Ci se vor năpusti asupra filistenilor spre apus; împreună vor jefui popoarele din Răsărit; își vor pune mâna pe Edom și Moab; iar poporul lui Amon le va fi supus. ¹⁵ Domnul va nimici cu desăvârșire limba Mării Egiptului; cu vântul Său puternic își va scutura pumnul peste râu, îl va despica în șapte brațe și va face ca oamenii să treacă cu picioarele uscate. ¹⁶ Va fi o cale pentru rămășița poporului Său care va rămâne din Asiria, așa cum a fost pentru Israel în ziua în care a ieșit din țara Egiptului. (Isaia 11:11-16)

Isaia a fost, de asemenea, inspirat să scrie:

² Și se va întâmpla în zilele de pe urmă că muntele casei Domnului va fi întemeiat pe vârful munților și se va înălța deasupra dealurilor; și toate neamurile vor curge spre el. ³ Multe popoare vor veni și vor zice: „Veniți, să ne suim la muntele Domnului, la casa Dumnezeului lui Iacov; El ne va învăța căile Lui, și vom umbla pe cărările Lui.” **Căci din Sion va ieși Legea, și cuvântul Domnului din Ierusalim.** ⁴ El va judeca între neamuri și va mustra multe popoare; își vor preface săbiile în pluguri, iar sulile în seceri; **niciun neam nu va mai ridica sabia împotriva altui neam, și nu se vor mai învăța războiul.** ... ¹¹ Privirile îngâmfate ale omului vor fi smerite, mândria oamenilor va fi înfrântă, iar numai Domnul va fi înălțat în ziua aceea. (Isaia 2:2-4,11)

Astfel, va fi o epocă utopică de pace pe pământ. În cele din urmă, aceasta va dura pentru totdeauna, sub domnia lui Iisus. Pe baza unor pasaje biblice (Psalmul 90:4; 92:1; Isaia 2:11; Osea 6:2), Talmudul evreiesc învață că această perioadă va dura 1.000 de ani (Talmudul babilonian: Tratatul Sanhedrin, folio 97a).

Isaia a fost inspirat să scrie și următoarele:

⁶ Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat; și domnia va fi pe umărul Lui. Și numele Lui va fi: Minunat, Sfetnic, Dumnezeul Puternic, Tată Veșnic, Prinț al Păcii. ⁷ Domnia Lui și pacea Lui nu vor avea sfârșit, pe tronul lui David și peste împărăția Lui, ca s-o

rânduiască și s-o întărească cu judecată și dreptate, de acum și până în veci. Răzbunarea Domnului oștirilor va împlini aceasta. (Isaia 9:6-7)

Observați că Isaia a spus că Isus va veni și va întemeia o împărăție cu o guvernare. Deși mulți dintre cei care se mărturisesc creștini citează acest pasaj, mai ales în luna decembrie a fiecărui an, ei tind să treacă cu vederea faptul că profeția aceasta nu se limitează doar la nașterea lui Isus. Biblia arată că Împărăția lui Dumnezeu are o guvernare cu legi care se aplică supușilor și că Isus va fi împăratul acesteia. Isaia, Daniel și alții au profețit acest lucru.

Legile lui Dumnezeu reprezintă calea iubirii (Matei 22:37-40; Ioan 15:10), iar Împărăția lui Dumnezeu va fi condusă pe baza acestor legi. Prin urmare, Împărăția lui Dumnezeu, indiferent de modul în care o percep mulți oameni din lume, se va întemeia pe iubire.

Psalmi și altele

Nu doar pe Daniel și Isaia i-a inspirat Dumnezeu să scrie despre venirea Împărăției lui Dumnezeu.

Ezechiel a fost inspirat să scrie că cei din *toate triburile* lui Israel (nu doar evreii), care au fost împrăștiți în timpul Marii Tribulații, vor fi adunați împreună în împărăția milenară:

¹⁷ De aceea spune: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: «Vă voi aduna dintre popoare, vă voi strânge din țările în care ați fost împrăștiți și vă voi da țara lui Israel.»” ¹⁸ Ei se vor duce acolo și vor îndepărta de acolo toate lucrurile detestabile și toate urâciunile. ¹⁹ Apoi le voi da o singură inimă și voi pune un duh nou înăuntrul lor; voi scoate inima de piatră din trupul lor și le voi da o inimă de carne, ²⁰ ca să umble după legile Mele, să păzească poruncile Mele și să le împlinească; și ei vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul lor. ²¹ Dar celor ale căror inimi urmează pofta după lucrurile lor detestabile și urâciunile lor, le voi răsplăti faptele asupra capetelor lor”, zice Domnul Dumnezeu. (Ezechiel 11:17-21)

Descendenții triburilor lui Israel nu vor mai fi împrăștiați, ci vor asculta de rânduielile lui Dumnezeu și vor înceta să mănânce lucruri necurate (Leviticul 11; Deuteronomul 14).

Observați următoarele din Psalmi despre vestea bună a împărăției lui Dumnezeu:

²⁷ Toate marginile pământului își vor aduce aminte și se vor întoarce la Domnul, și toate familiile neamurilor se vor închina înaintea Ta. ²⁸ Căci a Domnului este împărăția, și El stăpânește peste neamuri. (Psalmul 22:27-28)

⁶ Tronul Tău, Dumnezeule, este în veci de veci; un toiag de dreptate este toiagul Împărăției Tale. (Psalmul 45:6)

¹ O, cântați Domnului o cântare nouă! Cântați Domnului, tot pământul! ² Cântați Domnului, binecuvântați Numele Lui, vestiți din zi în zi mântuirea Lui! ³ Vestiți slava Lui printre neamuri, minunile Lui printre toate popoarele. (Psalmul 96:1-3)

¹⁰ Toate lucrările Tale Te vor lăuda, Doamne, și sfinții Tăi Te vor binecuvânta. ¹¹ Ei vor vorbi despre slava Împărăției Tale și vor vesti puterea Ta, ¹² ca să facă cunoscute fiilor oamenilor faptele Tale mărețe și strălucirea plină de slavă a Împărăției Tale. ¹³ Împărăția Ta este o împărăție veșnică, și stăpânirea Ta rămâne în picioare din generație în generație. (Psalmul 145:10-13)

Diversi scriitori din Vechiul Testament au scris, de asemenea, despre aspecte ale împărăției (de ex. Ezechiel 20:33; Obadia 21; Mica 4:7).

Astfel, atunci când Isus a început să propovăduiască Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu, publicul Său inițial avea deja o oarecare familiaritate cu acest concept de bază.

4. Au propovăduit apostolii Evanghelia Împărăției?

Deși mulți se comportă de parcă Evanghelia ar fi doar vestea bună despre persoana lui Isus, realitatea este că ucenicii lui Isus au propovăduit

Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu. Acesta este mesajul pe care l-a adus Isus.

Apostolul Pavel a predicat despre Împărăția lui Dumnezeu și despre Isus:

⁸ A intrat în sinagogă și a vorbit cu îndrăzneală timp de trei luni, argumentând și convingând pe oameni cu privire la lucrurile Împărăției lui Dumnezeu. (Faptele Apostolilor 19:8)

²⁵ Și, într-adevăr, acum știu că voi toți, printre care am umblat propovăduind Împărăția lui Dumnezeu. (Faptele Apostolilor 20:25)

²³ Așadar, după ce i-au stabilit o zi, mulți au venit la el la locuința sa, cărora le-a explicat și le-a mărturisit cu solemnitate despre Împărăția lui Dumnezeu, convingându-i cu privire la Isus atât din Legea lui Moise, cât și din Profeți, de dimineață până seara. ... ³¹ propovăduind Împărăția lui Dumnezeu și învățând lucrurile care privesc pe Domnul Isus Hristos cu toată îndrăzneala, fără ca nimeni să-l împiedice. (Faptele Apostolilor 28:23,31)

Rețineți că Împărăția lui Dumnezeu nu se referă doar la Isus (deși El reprezintă o parte esențială a acesteia), întrucât Pavel a vorbit despre Isus separat de ceea ce a învățat despre Împărăția lui Dumnezeu.

Pavel a numit-o, de asemenea, Evanghelia lui Dumnezeu, dar aceasta era totuși Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu:

⁹ ... v-am propovăduit Evanghelia lui Dumnezeu ... ¹² ca să trăiți într-un mod vrednic de Dumnezeu, Cel care vă cheamă în Împărăția și slava Sa. (1 Tesaloniceni 2:9,12)

Pavel a numit-o, de asemenea, Evanghelia lui Hristos (Romani 1:16). „Vestea bună” a lui Isus, mesajul pe care El l-a propovăduit.

Trebuie să ținem cont de faptul că nu era vorba doar de o Evanghelie despre persoana lui Isus Hristos sau doar despre mântuirea personală. Pavel a spus că Evanghelia lui Hristos includea ascultarea de Isus, întoarcerea Sa și judecata lui Dumnezeu:

⁶ ... ca Dumnezeu să răsplătească cu necaz pe cei care vă tulbură, ⁷ și să vă dea vouă, celor tulburați, odihnă împreună cu noi, când Domnul Isus Se va arăta din cer cu îngerii Săi puternici, ⁸ în foc aprins, răzbunându-Se pe cei care nu-L cunosc pe Dumnezeu și pe cei care nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus Hristos. ⁹ Aceștia vor fi pedepsiți cu pieirea veșnică, departe de prezența Domnului și de slava puterii Sale, ¹⁰ când El va veni, în acea Zi, ca să fie slăvit în sfinții Săi și să fie admirat printre toți cei care cred, pentru că mărturia noastră printre voi a fost crezută. (2 Tesaloniceni 1:6-10)

Noul Testament arată că Împărăția este ceva ce vom primi, nu că o deținem deja pe deplin:

²⁸ primim o împărăție care nu poate fi clătinată. (Evrei 12:28)

Putem înțelege și așteptăm cu nerăbdare să facem parte din Împărăția lui Dumnezeu încă de acum, dar nu am intrat încă pe deplin în ea.

Pavel a confirmat în mod expres că nu se intră pe deplin în Împărăția lui Dumnezeu în calitate de om muritor, ci acest lucru se întâmplă *după* înviere:

⁵⁰ Iată ce vă spun, fraților: nici carnea, nici sângele nu pot moșteni Împărăția lui Dumnezeu; nici putrezirea nu moștenește nepierirea.

⁵¹ Iată, vă dezvălui o taină: nu vom adormi cu toții, dar cu toții vom fi schimbați— ⁵² într-o clipă, într-o clipire de ochi, la ultima trâmbiță. Căci trâmbița va suna, și morții vor învia incoruptibili, iar noi vom fi schimbați (1 Corinteni 15:50-52)

¹ De aceea, vă îndemn în fața lui Dumnezeu și a Domnului Isus Hristos, care va judeca pe cei vii și pe cei morți la arătarea Sa și la venirea Împărăției Sale.

(2 Timotei 4:1)

Pavel nu numai că a învățat acest lucru, ci a afirmat și că Isus va înmâna Împărăția lui Dumnezeu Tatăl:

²⁰ Dar acum Hristos a înviat din morți și a devenit primele roade ale celor care au adormit. ²¹ Căci, după cum moartea a venit prin om, tot așa și învierea morților a venit prin Om. ²² Căci, după cum în Adam toți mor, tot așa, în Hristos, toți vor fi înviați. ²³ Dar fiecare în rândul său: Hristos, ca prim rod, apoi cei care sunt ai lui Hristos, la venirea Lui. ²⁴ Apoi va veni sfârșitul, când El va preda împărăția lui Dumnezeu Tatăl, când va pune capăt oricărei stăpâniri, oricărei autorități și oricărei puteri. ²⁵ Căci El trebuie să domnească până când va pune pe toți vrăjmașii sub picioarele Sale. (1 Corinteni 15:20-25)

Pavel a învățat, de asemenea, că cei nedreți (cei care încalcă poruncile) nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu:

⁹ Nu știți că cei nedreți nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nu vă lăsați înșelați. Nici desfrânații, nici idolatrii, nici adulterii, nici homosexualii, nici sodomiții, ¹⁰ nici hoții, nici lacomii, nici bețivii, nici calomniiatorii, nici răpitorii nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu. (1 Corinteni 6:9-10)

¹⁹ Iată că faptele cărnii sunt evidente, și anume: adulterul, desfrânarea, necurăția, depravarea, ²⁰ idolatria, vrăjitoria, ura, certurile, geloziiile, izbucnirile de mânie, ambițiile egoiste, dezbinările, ereziile, ²¹ invidia, crimele, beția, petrecerile și altele asemenea; despre care vă spun dinainte, așa cum v-am spus și mai înainte, că cei care practică astfel de lucruri nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu. (Galateni 5:19-21)

⁵ Știți, de altfel, că niciun desfrânat, niciun om necurat, niciun lacom – care este un idolatru – nu are parte de moștenire în Împărăția lui Hristos și a lui Dumnezeu. (Efeseni 5:5)

Dumnezeu are anumite standarde și cere pocăința de păcat pentru a putea intra în Împărăția Sa. Ascultarea față de Dumnezeu este necesară atât pentru a primi Duhul Sfânt, cât și pentru a obține mântuirea:

²⁹ ...Petru și apostolii ... au spus: „Suntem obligați să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni. ... ³²Și noi suntem martorii Lui

pentru aceste lucruri, la fel ca și Duhul Sfânt, pe care Dumnezeu L-a dat celor care Îl ascultă.” (Faptele Apostolilor 5:29, 32, AFV)

⁵ Hristos ... ⁸ deși era Fiu, totuși a învățat ascultarea prin suferințele pe care le-a îndurat. ⁹ Și, după ce a fost desăvârșit, a devenit izvorul mântuirii veșnice pentru toți cei care Îl ascultă, (Evrei 5:5,8-9)

Apostolul Pavel a avertizat că unii nu vor propovădui că Evanghelia lui Isus este răspunsul, ci vor considera acceptabilă o altă cale:

³ Har și pace vouă din partea lui Dumnezeu Tatăl și a Domnului nostru Isus Hristos, ⁴ care S-a dat pe Sine însuși pentru păcatele noastre, ca să ne izbăvească din veacul acesta rău, după voia Dumnezeului și Tatălui nostru, ⁵ căruia să fie slava în veci de veci. Amin. ⁶ Mă mir că vă abateți atât de repede de la Cel care v-a chemat prin harul lui Hristos, spre o altă Evanghelie, ⁷ care nu este de fapt alta; ci sunt unii care vă tulbură și vor să răstălmăcească Evanghelia lui Hristos. ⁸ Dar chiar dacă noi sau un înger din cer v-ar propovădui o altă Evanghelie decât cea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie blestemat. ⁹ Așa cum am spus mai înainte, tot așa spun și acum: dacă cineva vă propovăduiește o altă Evanghelie decât cea pe care ați primit-o, să fie blestemat. (Galateni 1:3-9)

³ Dar mă tem ca, cumva, așa cum șarpele a înșelat-o pe Eva prin viclenia sa, să nu vi se corupă mințile și să vă îndepărtați de simplitatea care este în Hristos. ⁴ Căci dacă cineva vine și propovăduiește un alt Isus pe care noi nu l-am propovăduit, sau dacă primiți un alt duh pe care nu l-ați primit, sau o altă Evanghelie pe care nu ați acceptat-o — s-ar putea foarte bine să îngăduiți asta! (2 Corinteni 11:3-4)

Care era acea evanghelie „cealaltă” și „diferită”, de fapt falsă?

Evanghelia falsă are mai multe părți.

În general, evanghelia falsă înseamnă a crede că nu este necesar să-L ascuți cu adevărat pe Dumnezeu și să te străduiești cu adevărat să trăiești conform căii Sale, în timp ce pretinzi că Îl cunoști (cf. Matei 7:21-23). Ea tinde să fie orientată spre egoism.

Șarpele a amăgit-o pe Eva să cadă pradă unei evanghelii false cu aproape 6000 de ani în urmă (Geneza 3) — iar de atunci oamenii au crezut că știu mai bine decât Dumnezeu și că ar trebui să decidă singuri ce este bine și ce este rău. Da, după venirea lui Isus, numele Său a fost adesea asociat cu diverse evanghelii false — iar acest lucru a continuat și va continua până în vremea ultimului Anticrist.

În vremea apostolului Pavel, falsa evanghelie era, în esență, un amestec gnostic-mistic de adevăr și eroare. Gnosticii credeau, în fond, că pentru a ajunge la o înțelegere spirituală, inclusiv la mântuire, era nevoie de o cunoaștere specială. Gnosticii aveau tendința să creadă că faptele trupului nu aveau o importanță deosebită și se opuneau ascultării de Dumnezeu în chestiuni precum Sabatul din ziua a șaptea. Un astfel de conducător fals a fost Simon Magul, care a fost mustrat/avertizat de apostolul Petru (Faptele Apostolilor 8:18-21).

Dar nu este ușor

Noul Testament arată că Filip propovăduia Împărăția lui Dumnezeu:

⁵ Apoi Filip s-a dus în cetatea Samariei și le-a propovăduit pe Hristos. ... ¹² Ei l-au crezut pe Filip când le-a propovăduit lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu ... (Faptele Apostolilor 8:5,12)

Cu toate acestea, Isus, Pavel și ucenicii au învățat că nu este ușor să intri în Împărăția lui Dumnezeu:

²⁴ Și când Isus a văzut că omul acela s-a întristat foarte tare, a zis: „Cât de greu le este celor care au bogății să intre în Împărăția lui Dumnezeu! ²⁵ Căci este mai ușor ca un cămilă să treacă prin urechea unui ac decât ca un om bogat să intre în Împărăția lui Dumnezeu.”

²⁶ Iar cei care au auzit aceasta au zis: „Atunci, cine poate fi mântuit?”

²⁷ Dar El a spus: „Ceea ce este imposibil pentru oameni este posibil pentru Dumnezeu.” (Luca 18:24-27)

²² „Trebuie să trecem prin multe necazuri ca să intrăm în Împărăția lui Dumnezeu.” (Faptele Apostolilor 14:22)

³ Suntem datori să-l mulțumim lui Dumnezeu mereu pentru voi, fraților, așa cum se cuvine, pentru că credința voastră crește din ce în ce mai mult, iar dragostea fiecăruia dintre voi față de ceilalți este din ce în ce mai mare, ⁴ astfel încât noi înșine ne lăudăm cu voi în fața bisericilor lui Dumnezeu pentru răbdarea și credința voastră în toate persecuțiile și necazurile pe care le îndurați, ⁵ ceea ce este o dovadă evidentă a judecății drepte a lui Dumnezeu, ca să fiți socotiți vrednici de Împărăția lui Dumnezeu, pentru care și suferiți; ⁶ întrucât este drept din partea lui Dumnezeu să răsplătească cu necaz pe cei care vă tulbură, ⁷ și să vă dea vouă, celor tulburați, odihnă împreună cu noi, când Domnul Isus Se va arăta din cer cu îngerii Săi puternici, (2 Tesaloniceni 1:3-7)

Datorită dificultăților din această perioadă, doar unii sunt chemați și aleși în această epocă pentru a face parte din ea (Matei 22:1-14; Ioan 6:44; Evrei 6:4-6). Alții vor fi chemați mai târziu, așa cum arată Biblia că „cei care s-au rătăcit în duh vor ajunge la înțelegere, iar cei care s-au plâns vor învăța învățătura” (Isaia 29:24).

Apostolul Petru a învățat că Împărăția este veșnică și că Evanghelia lui Dumnezeu trebuie respectată cu sârguință, altfel va urma judecata:

¹⁰ De aceea, fraților, străduiți-vă și mai mult să vă întăriți chemarea și alegerea, căci, dacă veți face aceste lucruri, nu veți cădea niciodată; ¹¹ căci astfel vi se va asigura din belșug intrarea în Împărăția veșnică a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. (2 Petru 1:10-11)

¹⁷ Căci a sosit vremea ca judecata să înceapă de la casa lui Dumnezeu; și dacă începe mai întâi cu noi, care va fi sfârșitul celor care nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu? (1 Petru 4:17)

Ultimele cărți ale Bibliei și Împărăția

Biblia ne învață că „Dumnezeu este iubire” (1 Ioan 4:8, 16) și că Isus este Dumnezeu (Ioan 1:1, 14) — Împărăția lui Dumnezeu va avea un Împărat

care este iubire și ale cărui legi susțin iubirea, nu ura (cf. Apocalipsa 22:14-15).

Biblia arată, de asemenea, că Dumnezeu va trimite un înger care va vesti Evanghelia veșnică a Împărăției lui Dumnezeu (Apocalipsa 14:6-7) și apoi un alt înger care va arăta că, în ciuda aparenței sale mărețe, Babilonul cade (Apocalipsa 14:8-9). Aceste mesaje vor fi confirmări supranaturale ale Evangheliei pe care lumea o va fi primit anterior ca mărturie și vor constitui factori determinanți pentru „mulțimea cea mare” care va veni la Dumnezeu în timpul sfârșitului (Apocalipsa 7:9-14). Spre deosebire de puterea babiloniană finală care se va ridica și va cădea (cf. Apocalipsa 18:1-18), faza finală a Împărăției lui Dumnezeu va dura pentru totdeauna:

¹⁵ Apoi al șaptelea înger a sunat din trâmbiță; și s-au auzit în cer voci puternice, care ziceau: „Împărățiile acestei lumi au devenit împărățiile Domnului nostru și ale Hristosului Său, și El va domni în vecii vecilor!” (Apocalipsa 11:15)

Isus va domni în Împărăție! Iar Biblia ne dezvăluie două dintre titlurile Sale:

¹⁶ Și pe mantia Sa și pe coapsă are scris un nume: ÎMPĂRĂTUL ÎMPĂRĂȚILOR ȘI DOMNUL DOMNILOR. (Apocalipsa 19:16)

Dar oare Isus este singurul care va domni? Observați acest pasaj:

⁴ Și am văzut tronuri, iar pe ele stăteau niște persoane cărora li s-a încredințat judecata. Apoi am văzut sufletele celor care fuseseră decapitați pentru mărturia lor despre Isus și pentru Cuvântul lui Dumnezeu, care nu se închinaseră fiarei nici icoanei ei și nu primiseră semnul ei pe frunte sau pe mână. Și au trăit și au domnit împreună cu Hristos o mie de ani... ⁶Fericit și sfânt este cel care are parte de prima înviere. Asupra lor moartea a doua nu are putere, ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor domni împreună cu El o mie de ani. (Apocalipsa 20:4,6)

Adevărații creștini vor fi înviați ca să domnească împreună cu Hristos timp de o mie de ani! Împărăția va dăinui pentru totdeauna (Apocalipsa 11:15), însă domnia sfinților înviați menționată în Apocalipsa 20:6 a fost doar pentru o mie de ani. De aceea am numit-o mai devreme prima fază a

împărăției — faza fizică, milenială, spre deosebire de faza finală, mai spirituală.

Cartea Apocalipsei enumeră mai multe evenimente care vor avea loc între faza milenială și faza finală a Împărăției lui Dumnezeu:

⁷ Iar când se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi dezlegat din temnița lui, ⁸ și va ieși să înșele neamurile aflate în cele patru colțuri ale pământului — pe Gog și pe Magog — ca să le adune pentru război. Numărul lor este ca nisipul mării. ¹¹ Apoi am văzut un scaun de domnie mare și alb, și pe Cel ce ședea pe el. Pământul și cerul au fugit dinaintea feței Lui, și nu s-a mai găsit loc pentru ele. ¹² Și am văzut pe morți, mari și mici, stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea. ¹³ Marea a dat înapoi pe morții care erau în ea; Moartea și Locuința morților au dat înapoi pe morții care erau în ele. Fiecare a fost judecat după faptele lui. ¹⁴ Apoi Moartea și Locuința morților au fost aruncate în iazul de foc. Aceasta este moartea a doua. ¹⁵ Și oricine n-a fost găsit scris în cartea vieții a fost aruncat în iazul de foc. (Apocalipsa 20:7-8, 11-15)

Cartea Apocalipsei arată că va exista o etapă ulterioară a împărăției, care va urma după domnia de o mie de ani și după a doua moarte a celor care resping definitiv pocăința și căile lui Dumnezeu:

¹ Atunci am văzut un cer nou și un pământ nou, căci primul cer și primul pământ trecuseră. Și marea nu mai era. ² Atunci eu, Ioan, am văzut cetatea sfântă, Noul Ierusalim, coborând din cer de la Dumnezeu, pregătită ca o mireasă împodobită pentru soțul ei. ³ Și am auzit o voce puternică din cer, care zicea: „Iată, cortul lui Dumnezeu este cu oamenii, și El va locui cu ei, iar ei vor fi poporul Lui. Dumnezeu însuși va fi cu ei și va fi Dumnezeul lor. ⁴ Și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor; nu va mai fi moarte, nici întristare, nici plâns. Nu va mai fi durere, căci lucrurile dintâi au trecut.” (Apocalipsa 21:1-4)

¹ Și mi-a arătat un râu curat de apă a vieții, limpede ca cristalul, care izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al Mielului. ² În mijlocul străzii sale și de o parte și de alta a râului se afla pomul vieții, care dădea douăsprezece roade; fiecare pom dădea rodul său în fiecare lună. Frunzele pomului erau pentru vindecarea neamurilor. ³ Și nu va mai fi niciun blestem, ci tronul lui Dumnezeu și al Mielului va fi acolo, iar slujitorii Lui îl vor sluji. ⁴ Ei îi vor vedea fața, iar numele Lui va fi pe frunțile lor. ⁵ Nu va mai fi noapte acolo; nu vor avea nevoie nici de lampă, nici de lumina soarelui, căci Domnul Dumnezeu le va da lumină. Și vor domni în veci de veci. (Apocalipsa 22:1-5)

Rețineți că această domnie, care are loc *după* cei o mie de ani, îi include pe slujitorii lui Dumnezeu și va dura pentru totdeauna. Cetatea Sfântă, care a fost pregătită în ceruri, va părăsi cerurile și va coborî pe pământ. Acesta este începutul fazei finale a Împărăției lui Dumnezeu. O perioadă în care **NU MAI VOR EXISTA DURERE SAU SUFERINȚĂ!**

Cei blânzi vor moșteni pământul (Matei 5:5) și toate lucrurile (Apocalipsa 21:7). Pământul, inclusiv Cetatea Sfântă care se va afla pe el, va fi mai bun, deoarece căile lui Dumnezeu vor fi puse în aplicare. Trebuie să înțelegeți că:

⁷ Domnia și pacea Lui vor crește fără sfârșit (Isaia 9:7)

Este evident că va exista o creștere odată ce va începe faza finală a Împărăției lui Dumnezeu, întrucât toți se vor supune guvernării lui Dumnezeu.

Acesta va fi un moment cu adevărat glorios:

⁹ Dar, după cum este scris: „Ochii n-au văzut, urechile n-au auzit, și nici în inima omului nu a pătruns ceea ce a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.” ¹⁰ Dar Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său. (1 Corinteni 2:9-10)

Este o perioadă plină de iubire, bucurie și mângâiere veșnică. Va fi o perioadă fantastică! Împărăția lui Dumnezeu va face ca eternitatea să fie cu mult mai frumoasă. Nu-ți dorești să ai și tu parte de ea?

5. Surse din afara Noului Testament au predicat despre Împărăția lui Dumnezeu

Oare primii învățători ai lui Hristos credeau că trebuiau să propovăduiască Evanghelia unui Împărăție a lui Dumnezeu în sens literal?

Da.

Cu ani în urmă, într-o prelegere susținută de profesorul Bart Ehrman de la Universitatea din Carolina de Nord, acesta a subliniat în repetate rânduri, și pe bună dreptate, că, spre deosebire de majoritatea celor care se declară creștini în zilele noastre, Isus și primii Săi ucenici au propovăduit Împărăția lui Dumnezeu. Deși viziunea generală a dr. Ehrman asupra creștinismului diferă foarte mult de cea a Bisericii *Continuă* a lui Dumnezeu, suntem de acord că Evanghelia Împărăției este ceea ce Isus Însuși a propovăduit și în

ce au crezut ucenicii Săi. De asemenea, suntem de acord că mulți dintre cei care se declară creștini astăzi nu înțeleg acest lucru.

Cea mai veche scriere și predică păstrate din perioada ulterioară Noului Testament

Împărăția lui Dumnezeu a constituit o parte semnificativă a ceea ce se consideră a fi „cea mai veche predică creștină completă care s-a păstrat” (Holmes M.W., *Ancient Christian Sermon. Părinții Apostolici: Texte grecești și traduceri în engleză*, ediția a II-a. Baker Books, Grand Rapids, 2004, p. 102). Această *Predică creștină antică* conține următoarele afirmații despre împărăție:

^{5:5} Mai mult, știți, fraților, că șederea noastră în lumea trupească este nesemnificativă și trecătoare, dar promisiunea lui Hristos este mare și minunată: odihna în împărăția care va veni și viața veșnică.

Afirmația de mai sus arată că împărăția nu există încă, dar va veni și va fi veșnică. Mai mult, această predică străveche afirmă:

^{6:9} Acum, dacă nici măcar oameni drepti ca aceștia nu sunt în stare, prin faptele lor drepte, să-și mântuiască copiii, ce siguranță avem noi că vom intra în Împărăția lui Dumnezeu dacă nu reușim să ne păstrăm botezul curat și neîntinat? Sau cine ne va fi apărător, dacă nu se constată că avem fapte sfinte și drepte? ^{9:6} De aceea, să ne iubim unii pe alții, ca să putem intra cu toții în Împărăția lui Dumnezeu. ^{11:7} De aceea, dacă știm ce este drept în ochii lui Dumnezeu, vom intra în Împărăția Lui și vom primi promisiunile pe care „urechea nu le-a auzit, ochiul nu le-a văzut și inima omului nu și le-a imaginat”.

^{12:1} Să așteptăm, așadar, oră de oră, venirea Împărăției lui Dumnezeu, în dragoste și dreptate, întrucât nu cunoaștem ziua în care se va arăta Dumnezeu. ^{12:6} spune El, „Împărăția Tatălui Meu va veni”.

Afirmațiile de mai sus arată că este necesară iubirea manifestată printr-un mod de viață corect, că încă nu am intrat în Împărăția lui Dumnezeu și că aceasta va avea loc după ziua apariției lui Dumnezeu — adică după

întoarcerea lui Isus. Este Împărăția Tatălui, iar Împărăția nu se rezumă doar la Isus.

Este interesant faptul că cea mai veche predică aparent creștină pe care Dumnezeu a permis să supraviețuiască propovăduiește același Împărăție a lui Dumnezeu pe care o propovăduiește Noul Testament și pe care o propovăduiește în prezent Biserica lui Dumnezeu *Continuă* (este posibil ca aceasta să provină de la o adevărată Biserică a lui Dumnezeu, dar cunoștințele mele limitate de greacă îmi limitează capacitatea de a face o afirmație mai categorică).

Liderii bisericii din secolul al II-lea și Evanghelia Împărăției

Trebuie menționat că, la începutul secolului al 2^{lea}, Papias, un discipol al lui Ioan și prieten al lui Policarp, considerat sfânt de către romano-catolici, propovăduia împărăția milenară. Eusebiu a consemnat că Papias propovăduia:

... va urma un mileniu după învierea din morți, când domnia personală a lui Hristos va fi instaurată pe acest pământ. (Fragmente din Papias, VI. A se vedea și Eusebiu, Istoria Bisericii, Cartea a 3-a, XXXIX, 12)

Papias a învățat că aceasta va fi o perioadă de mare belșug:

În același fel, [El a spus] că un bob de grâu va da zece

„o mie de spice, iar fiecare spic să aibă zece mii de boabe, iar fiecare boabă să dea zece livre de făină curată, pură și fină; și ca merele, semințele și iarba să producă în proporții similare; și ca toate animalele, hrănindu-se atunci numai cu roadele pământului, să devină pașnice și armonioase și să se supună perfect omului.” [Mărturia acestor lucruri este consemnată în scris de Papias, un bătrân, care a fost ascultător al lui Ioan și prieten al lui Policarp, în cea de-a patra dintre cărțile sale; căci el a compus cinci cărți...] (Fragmente din Papias, IV)

În textul din Noul Testament *Epistola către Corinteni* se menționează:

42:1-3 Apostolii au primit Evanghelia pentru noi de la Domnul Isus Hristos; Isus Hristos a fost trimis de Dumnezeu. Așadar, Hristos provine de la Dumnezeu, iar apostolii provin de la Hristos. Prin urmare, amândoi au venit din voia lui Dumnezeu, în ordinea stabilită. Prin urmare, după ce au primit această însărcinare și au fost pe deplin convinși prin învierea Domnului nostru Iisus Hristos și întăriți în Cuvântul lui Dumnezeu cu deplina încredere a Duhului Sfânt, ei au pornit să vestească vestea cea bună că va veni Împărăția lui Dumnezeu.

Policarp din Smirna a fost unul dintre primii lideri creștini, fiind totodată un discipol al lui Ioan, ultimul dintre apostolii inițiali care a murit. Policarp (c. 120-135 d.Hr.) a învățat:

Fericiți sunt cei săraci și cei persecutați pentru dreptate, căci a lor este Împărăția lui Dumnezeu. (Policarp. Scrisoarea către filipeni, capitolul II. Din *Părinții ante-niceeni, volumul 1*, în ediția lui Alexander Roberts și James Donaldson. Ediția americană, 1885)

Știind, așadar, că „Dumnezeu nu Se lasă batjocorit”, ar trebui să trăim într-un mod demn de porunca și de slava Sa... Căci este bine ca ei să se despartă de poftele care sunt în lume, întrucât „orice poftă se războiește împotriva duhului”; și „nici curvarii, nici efeminații, nici cei care se abuzează cu oamenii nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu”, nici cei care fac lucruri neconforme și nepotrivite. (ibid., capitolul V)

Să-L slujim, așadar, cu teamă și cu toată evlavia, așa cum El Însuși ne-a poruncit, precum și așa cum au făcut apostolii care ne-au propovăduit Evanghelia și profeții care au vestit dinainte venirea Domnului. (ibid., capitolul VI)

La fel ca și alții din Noul Testament, Policarp a învățat că cei dreți, și nu cei care încălcă poruncile, vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.

Se spune că următoarele învățături ar fi fost transmise de Policarp:

Iar în Sabatul următor a spus: „Ascultați îndemnul meu, copii iubiti ai lui Dumnezeu. V-am îndemnat în prezența episcopilor, iar acum

vă îndemn din nou pe toți să umblați cu cumpătate și demnitate pe calea Domnului...*Vegheați, și din nou fiți gata; să nu vi se împovăreze inimile*, noua poruncă privind iubirea unii față de alții, venirea Sa care se va manifesta brusc ca un fulger, marea judecată prin foc, viața veșnică, Împărăția Sa nemuritoare. Și toate lucrurile care vă sunt învățate de Dumnezeu, pe care le cunoașteți când cercetați Scripturile inspirate, gravați-le cu pana Duhului Sfânt în inimile voastre, pentru ca poruncile să rămână în voi de neșters.” (Viața lui Policarp, capitolul 24. J. B. Lightfoot, Părinții Apostolici, vol. 3.2, 1889, pp. 488-506)

Fericiți sunt cei săraci și cei persecutați pentru dreptate, căci a lor este Împărăția lui Dumnezeu. (Policarp. Scrisoarea către filipeni, capitolul II. Din *Părinții ante-niceeni, volumul 1* , în ediția lui Alexander Roberts și James Donaldson. Ediția americană, 1885)

Știind, așadar, că „Dumnezeu nu Se lasă batjocorit”, ar trebui să trăim într-un mod demn de porunca și de slava Sa... Căci este bine ca ei să se despartă de poftele care sunt în lume, întrucât „orice poftă se războiește împotriva duhului”; și „nici curvarii, nici efeminații, nici cei care se abuzează cu oamenii nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu”, nici cei care fac lucruri neconforme și nepotrivite. (ibid., capitolul V)

Să-L slujim, așadar, cu teamă și cu toată evlavie, așa cum El Însuși ne-a poruncit, precum și așa cum au făcut apostolii care ne-au propovăduit Evanghelia și profeții care au vestit dinainte venirea Domnului. (ibid., capitolul VI)

La fel ca și alții din Noul Testament, Policarp a învățat că cei drepti, și nu cei care încalcă poruncile, vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.

Se spune că următoarele învățături ar fi fost transmise de Policarp:

Iar în Sabatul următor a spus: „Ascultați îndemnul meu, copii iubii ai lui Dumnezeu. V-am îndemnat în prezența episcopilor, iar acum vă îndemn din nou pe toți să umblați cu cumpătate și demnitate pe calea Domnului...*Vegheați, și din nou fiți gata; să nu vi se*

împovăreze inimile, noua poruncă privind iubirea unii față de alții, venirea Sa care se va manifesta brusc ca un fulger, marea judecată prin foc, viața veșnică, Împărăția Sa nemuritoare. Și toate lucrurile care vă sunt învățate de Dumnezeu, pe care le cunoașteți când cercetați Scripturile inspirate, gravați-le cu pana Duhului Sfânt în inimile voastre, pentru ca poruncile să rămână în voi de neșters.” (Viața lui Policarp, capitolul 24. J. B. Lightfoot, Părinții Apostolici, vol. 3.2, 1889, pp. 488-506)

Melito din Sardis, care a fost un lider al Bisericii lui Dumnezeu, în jurul anului 170 d.Hr., a învățat:

Căci, într-adevăr, Legea s-a împlinit în Evanghelie – cea veche în cea nouă, ambele izvorând împreună din Sion și Ierusalim; și porunca s-a împlinit în har, iar simbolul în realitatea desăvârșită, iar Mielul în Fiul, iar oile într-un om, iar omul în Dumnezeu...

Dar Evanghelia a devenit explicația Legii și a

împlinire, în timp ce biserica a devenit tezaurul adevărului...

Acesta este Cel care ne-a izbăvit din sclavie spre libertate, din întuneric spre lumină, din moarte spre viață, din tiranie spre un împărăție veșnică. (Melito. Omilia despre Paște. Versetele 7, 40, 68. Traducere din Kerux: The Journal of Online Theology. <http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp>)

Astfel, Împărăția lui Dumnezeu era considerată a fi ceva etern, nu doar actuala Biserică creștină sau romano-catolică, și includea Legea lui Dumnezeu.

O altă scriere din a doua jumătate a secolului al II-lea îi îndeamnă pe oameni să-și îndrepte privirea spre împărăție:

De aceea, nimeni dintre voi să nu se mai prefacă și nici să nu privească înapoi, ci să se apropie de bunăvoie de Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu. (Clement din Roma. „Recunoașteri”, Cartea a X-a, Capitolul XLV. Extras din „Părinții ante-niceeni”,

volumul 8. Editat de Alexander Roberts și James Donaldson. Ediția americană, 1886)

În plus, deși se pare că nu a fost scrisă de un membru al adevăratei biserici, lucrarea din mijlocul secolului al II-lea intitulată *Păstorul lui Hermas*, în traducerea realizată de Roberts și Donaldson, folosește expresia „împărăția lui Dumnezeu” de paisprezece ori.

Adevărații creștini, și chiar mulți dintre cei care doar se declarau creștini, știau ceva despre Împărăția lui Dumnezeu în secolul al II-lea.

Chiar și sfântul Irineu, atât în tradiția romano-catolică, cât și în cea ortodoxă orientală, a înțeles că, după înviere, creștinii vor intra în Împărăția lui Dumnezeu. Iată ce a scris el, în jurul anului 180 d.Hr.:

Căci aceasta este starea celor care au crezut, întrucât în ei locuiește neîncetat Duhul Sfânt, care a fost dăruit de El la botez și este păstrat de cel care l-a primit, dacă acesta umblă în adevăr, sfințenie, dreptate și răbdare. Căci acest suflet are parte de înviere în cei care cred, trupul primind din nou sufletul și, odată cu acesta, prin puterea Duhului Sfânt, fiind înviat și intrând în Împărăția lui Dumnezeu. (Sfântul Irineu, episcop de Lyon. Tradus din armeană de Armitage Robinson. Demonstrația predicării apostolice, capitolul 42. Wells, Somerset, octombrie 1879. Așa cum a fost publicat de SOCIETY FOR PROMOTING CHRISTIAN KNOWLEDGE. NEW YORK: THE MACMILLAN CO, 1920)

Teofil din Antiohia a învățat:

Nu fac decât să vorbesc despre bunătatea Sa; dacă Îl numesc Împărăție, nu fac decât să vorbesc despre slava Sa... Căci dacă l-ar fi făcut nemuritor de la început, l-ar fi făcut Dumnezeu. ... Așadar, El nu l-a făcut nici nemuritor, nici muritor, ci, așa cum am spus mai sus, capabil de ambele; astfel încât, dacă s-ar înclina spre lucrurile nemuririi, păzind porunca lui Dumnezeu, ar primi de la El, ca răsplată, nemurirea și ar deveni Dumnezeu. (Teofil, Către Autolic, 1:3, 2:27)

Sfântul catolic roman Ipolit a scris, la începutul secolului al III-lea:

Și veți primi Împărăția cerurilor, voi care, pe durata șederii voastre în această viață, l-ați cunoscut pe Regele Ceresc. Și veți fi tovarăși ai Divinității și co-moștenitori alături de Hristos, fără a mai fi sclavi ai poftelor sau pasiunilor și fără a mai fi vreodată măcinați de boală. Căci ați devenit Dumnezeu: orice suferințe ați îndurat cât timp ați fost oameni, El vi le-a dat, pentru că erați din lut muritor, dar tot ceea ce este potrivit ca Dumnezeu să vă dăruiască, Dumnezeu a promis să vi le dăruiască, pentru că ați fost îndumnezeiți și născuți spre nemurire. (Ipolit. Refutarea tuturor ereziilor, Cartea a X-a, Capitolul 30)

Scopul oamenilor este acela de a fi divinizați (ca fii ai lui Dumnezeu în sensul propriu, cf. Psalmul 82:6) în viitorul Împărăție a lui Dumnezeu.

Împărăția lui Dumnezeu care urma să vină era o învățătură a Bisericii Catolice originare (vezi și cartea noastră electronică gratuită, disponibilă pe ccog.org, intitulată [Credințele Bisericii Catolice originare: Ar putea un grup rezidual să aibă o succesiune apostolică neîntreruptă?](#)).

Probleme din secolele al II-lea și al III-lea

În ciuda acceptării pe scară largă a Împărăției, în secolul al II-lea a apărut un lider apostat, adversar al Legii, pe nume Marcion. Marcion propovăduia împotriva Legii lui Dumnezeu, a Sabatului și a Împărăției lui Dumnezeu în sens literal. Deși a fost denunțat de Policarp și de alții, el a menținut legături cu Biserica din Roma pentru o perioadă destul de îndelungată și părea să aibă o influență considerabilă asupra acesteia.

În secolele al II-lea și al III-lea, alegoriștii au început să se impună în Alexandria (Egipt). Mulți dintre acești alegoriști se opuneau doctrinei unui împărăție a lui Dumnezeu în sens literal. Iată ce se spune despre unii dintre acești alegoriști:

Dionisie s-a născut într-o familie păgână nobilă și înstărită din Alexandria și a fost educat în spiritul filosofiei acesteia. A părăsit școlile păgâne pentru a deveni elevul lui Origen, pe care l-a succedat la conducerea școlii catehetice din Alexandria...

Clement, Origen și școala gnostică denaturau doctrinele sfintelor oracole prin interpretările lor fanteziste și alegorice... astfel că au căpătat numele de „alegoriști”. Nepos i-a combătut public pe alegoriști și a susținut că va exista o domnie a lui Hristos pe pământ...

Dionisie a intrat în polemică cu adepții lui Nepos și, potrivit relatărilor sale... „o astfel de stare a lucrurilor precum cea care există acum în Împărăția lui Dumnezeu”. Aceasta este prima mențiune a existenței Împărăției lui Dumnezeu în starea actuală a bisericilor...

Nepos le-a mustrat greșeala, arătând că Împărăția cerurilor nu este o noțiune alegorică, ci este Împărăția literală a Domnului nostru, care va veni odată cu învierea spre viața veșnică...

Astfel, ideea venirii Împărăției în starea actuală a lucrurilor a fost concepută și dezvoltată în cadrul școlii gnostice a alegoriștilor din Egipt, între anii 200 și 250 d.Hr., cu un secol întreg înainte ca episcopii imperiului să fie considerați ocupanți ai tronului...

Clement a conceput ideea Împărăției lui Dumnezeu ca pe o stare de adevărată cunoaștere spirituală a lui Dumnezeu. Origen a prezentat-o ca pe un înțeles spiritual ascuns în sensul literal al Scripturilor. (Ward, Henry Dana. *Evanghelia Împărăției: O Împărăție care nu este din această lume; nu este în această lume; ci va veni în Țara Cerească, a Învierii din morți și a restabilirii tuturor lucrurilor*. Publicată de Claxton, Remsen & Haffelfinger, 1870, pp. 124-125)

Astfel, în timp ce episcopul Nepos propovăduia Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu, alegoriștii încercau să elaboreze o interpretare falsă, mai puțin literală, a acesteia. Episcopul Apollinaris al Hierapolisului a încercat, la rândul său, să combată erorile alegoriștilor cam în aceeași perioadă. Cei care făceau cu adevărat parte din Biserica lui Dumnezeu au apărut adevărul Împărăției lui Dumnezeu în sens literal de-a lungul istoriei.

Herbert W. Armstrong a predicat Evanghelia Împărăției, precum și

În secolul al 20^{lea}, regretatul Herbert W. Armstrong, primul conducător al epocii moderne filadelfiene a Bisericii lui Dumnezeu (Apocalipsa 3:7-13), a scris:

Pentru că au *respins* Evanghelia lui Hristos ..., lumea a fost nevoită să pună altceva în locul ei. A trebuit să inventeze un *fals*! Așa că am auzit vorbindu-se despre Împărăția lui Dumnezeu ca despre un simplu clișeu frumos — un sentiment plăcut din inimile oamenilor — reducând-o la un NIMIC eteric, ireal! Alții au prezentat în mod eronat că „BISERICA” este împărăția... Profetul Daniel, care a trăit cu 600 de ani înainte de Hristos, știa că împărăția lui Dumnezeu era o împărăție reală — o guvernare care stăpânește peste OAMENI reali de pe pământ...

Iată ... explicația lui Dumnezeu cu privire la ceea ce ESTE ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU: „Și în zilele acestor împărați...” — aici este vorba despre cele zece degete ale piciorului, o parte din fier și o parte din lut fragil. Prin corelarea profeției cu Daniel 7 și Apocalipsa 13 și 17, se face referire la noile STATELE UNITE ALE EUROPEI care se formează acum ... chiar sub ochii voștri! Apocalipsa 17:12 precizează clar că va fi o uniune de ZECE REGI SAU REGATE care (Apocalipsa 17:8) vor reînvia vechiul IMPERIUL ROMAN...

Când va veni Hristos, El va veni ca REGE al regilor, stăpânind peste întregul pământ (Apocalipsa 19:11-16); iar ÎMPĂRĂȚIA LUI — ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU—, după cum a spus Daniel, va ÎNLOCUI toate aceste împărății lumești. Apocalipsa 11:15 afirmă acest lucru cu următoarele cuvinte: „Împărățiile acestei lumii *au devenit* ÎMPĂRĂȚIILE DOMNULUI NOSTRU ȘI ALE HRISTOSULUI SĂU; și El va domni în veci de veci”! Acesta este ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU. Este SFÂRȘITUL guvernelor actuale — da, chiar și al Statelor Unite și al națiunilor britanice. Acestea vor deveni atunci împărățiile — GUVERNELE — ale Domnului ISUS HRISTOS, care va fi atunci REGELE regilor peste întregul pământ. Acest lucru clarifică pe deplin faptul că ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU este un GUVERN în sens literal. Așa cum Imperiul Caldeean a fost un REGAT — așa cum

Imperiul Roman a fost un REGAT – tot așa și ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU este o guvernare. Ea va prelua GUVERNAREA NAȚIUNILOR lumii. Iisus Hristos S-a NĂSCUT pentru a fi REGE – un CONDUCTOR! ...

Același Iisus Hristos care a străbătut dealurile și văile Țării Sfinte și străzile Ierusalimului cu mai bine de 1.900 de ani în urmă se va întoarce. El a spus că se va întoarce. După ce a fost răstignit, Dumnezeu L-a înviat din morți după trei zile și trei nopți (Matei 12:40; Faptele Apostolilor 2:32; 1 Corinteni 15:3-4). El S-a înălțat la Tronul lui Dumnezeu, sediul central al Guvernului Universului (Faptele Apostolilor 1:9-11; Evrei 1:3; 8:1; 10:12; Apocalipsa 3:21).

El este „nobilul” din parabolă, cel care s-a dus la Tronul lui Dumnezeu – „țara îndepărtată” – pentru a fi încoronat ca Împărat al împăraților peste toate neamurile, iar apoi să se întoarcă pe pământ (Luca 19:12-27).

Din nou, El se află în ceruri până la „vremurile restabilirii tuturor lucrurilor” (Faptele Apostolilor 3:19-21). *Restabilirea* înseamnă readucerea la starea sau condiția anterioară. În acest caz, este vorba despre restabilirea domniei lui Dumnezeu pe pământ și, prin urmare, despre restabilirea păcii mondiale și a condițiilor utopice.

Tulburările actuale ale lumii, războaiele și conflictele tot mai intense vor culmina într-o criză mondială atât de gravă încât, dacă Dumnezeu nu ar interveni, niciun om nu ar scăpa cu viață (Matei 24:22). Chiar în momentul culminant al acestei crize, când orice întârziere ar duce la distrugerea totală a vieții de pe această planetă, Iisus Hristos se va întoarce. De data aceasta, El va veni ca Dumnezeu divin. El va veni cu toată puterea și gloria Creatorului care stăpânește universul. (Matei 24:30; 25:31.) El va veni ca „Împărat al împăraților și Domn al domnilor” (Apocalipsa 19:16), pentru a instaura un super-guvern mondial și a stăpâni toate națiunile „cu un toiag de fier” (Apocalipsa 19:15; 12:5) ...

Hristos nu este binevenit?

Dar oare omenirea va striga de bucurie și îl va întâmpina cu extaz și entuziasm nebun – oare chiar și bisericile creștinismului tradițional?

Nu vor face asta! Vor crede, pentru că falsii slujitori ai lui Satana (2 Cor. 11:13-15) i-au înșelat, făcându-i să creadă că el este Anticristul. Bisericile și națiunile se vor mânia la venirea lui (Apoc. 11:15 coroborat cu 11:18), iar forțele militare vor încerca chiar să lupte împotriva lui pentru a-l distruge (Apoc. 17:14)!

Națiunile vor fi angajate în bătălia decisivă a viitorului Al Treilea Război Mondial, cu frontul de luptă la Ierusalim (Zah. 14:1-2), iar apoi Hristos se va întoarce. Cu putere supranaturală, El va „lupta împotriva acelor națiuni” care se opun Lui (versetul 3). El le va învinge complet (Apoc. 17:14)! „În acea zi, picioarele Lui vor sta pe Muntele Măslinilor”, la o distanță foarte mică la est de Ierusalim (Zaharia 14:4). (Armstrong HW. Taina veacurilor, 1984)

Biblia afirmă că Isus se va întoarce și că El va învinge, însă mulți se vor ridica împotriva Lui la întoarcerea Sa (Apocalipsa 19:19). Mulți vor susține (pe baza unei înțelegeri greșite a profețiilor biblice, dar și, parțial, din cauza profețiilor falși și a misticilor) că Isus, cel care se întoarce, este Anticristul final!

Următorul citat este, de asemenea, al lui Herbert Armstrong:

Adevărata religie — adevărul lui Dumnezeu, întărit de iubirea lui Dumnezeu, dăruită prin Duhul Sfânt... O BUCURIE DE NEPĂRUT a cunoașterii lui Dumnezeu și a lui Iisus Hristos — a cunoașterii ADEVĂRULUI — și căldura IUBIREI divine a lui Dumnezeu! ...

Învățăturile adevăratei Biserici a lui Dumnezeu sunt pur și simplu cele care ne îndemnă să „trăim după fiecare cuvânt” al Sfintei Biblii...

Oamenii se vor îndepărta de calea „a lua” și se vor îndrepta spre calea „a da” – calea iubirii lui Dumnezeu.

O NOUĂ CIVILIZAȚIE va pune acum stăpânire pe Pământ! (ibid.)

NOUA CIVILIZAȚIE este Împărăția lui Dumnezeu. Proclamarea faptului că această nouă civilizație va veni și se va baza pe iubire constituie o parte esențială a adevăratului Evanghelie a Împărăției pe care Iisus și urmașii Săi au propovăduit-o. Aceasta este ceea ce predicăm noi, cei din Biserica lui Dumnezeu *Continuă*.

Herbert Armstrong și-a dat seama că Iisus învăța că societatea umană, chiar și atunci când crede că dorește să se supună, a respins „calea” vieții, calea iubirii. Se pare că aproape nimeni nu înțelege cu adevărat semnificația învățăturilor lui Iisus.

Mântuirea prin Iisus face parte din Evanghelie

Probabil că unii dintre cei care au citit până aici se întreabă care este rolul morții lui Iisus în mântuire. Da, moartea Sa face parte din Evanghelie, despre care au scris atât Noul Testament, cât și Herbert W. Armstrong.

Noul Testament arată că Evanghelia include mântuirea prin Iisus:

¹⁶ Căci nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos, fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea oricui crede: mai întâi a iudeului, apoi și a grecului (Romani 1:16).

⁴ De aceea, cei care fuseseră împărăștiați au mers pretutindeni, propovăduind Cuvântul. ⁵ Apoi Filip s-a coborât în cetatea Samariei și le-a propovăduit pe Hristos. ... ¹² Dar, când au crezut în Filip, pe măsură ce acesta le propovăduia lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu și la numele lui Iisus Hristos, atât bărbații, cât și femeile au fost botezați. ... ²⁵ Așa că, după ce au mărturisit și au propovăduit Cuvântul Domnului, s-au întors la Ierusalim, propovăduind Evanghelia în multe sate ale samaritenilor. ²⁶ Atunci un înger al Domnului i-a vorbit lui Filip ... ⁴⁰ Filip a fost găsit la Azot. Și, trecând prin acele locuri, a propovăduit în toate cetățile până a ajuns la Cezareea. (Faptele Apostolilor 8:4,5,12,25,26,40)

¹⁸ le-a vestit despre Iisus și despre înviere. (Faptele Apostolilor 17:18)

³⁰ Apoi, Pavel a locuit doi ani întregi în casa pe care o închiriasse și îi primea pe toți cei care veneau la el, ³¹ **vestind Împărăția lui Dumnezeu și învățând lucrurile care privesc pe Domnul Isus Hristos** cu toată îndrăzneala, fără ca nimeni să-l împiedice. (Faptele Apostolilor 28:30-31)

Observați că predica se referea atât la Isus, cât și la Împărăție. Din păcate, o înțelegere corectă a Evangheliei Împărăției lui Dumnezeu tinde să lipsească din învățăturile bisericilor greco-romane.

De fapt, pentru a ne ajuta să devenim parte din acel împărăție, Dumnezeu i-a iubit atât de mult pe oameni încât L-a trimis pe Isus să moară pentru noi (Ioan 3:16-17) și, de asemenea, ne mântuiește prin harul Său (Efeseni 2:8). Iar aceasta face parte din vestea bună (Faptele Apostolilor 20:24).

Evanghelia Împărăției este ceea ce are nevoie lumea, dar...

A lucra pentru pace (Matei 5:9) și a face bine sunt obiective demne de urmărit (cf. Galateni 6:10). Cu toate acestea, mulți lideri mondiali, inclusiv cei religioși, cred că pacea și prosperitatea vor fi aduse de cooperarea umană internațională, și nu de Împărăția lui Dumnezeu. Și, deși vor avea unele succese trecătoare, nu numai că nu vor reuși, dar unele dintre eforturile lor omenești vor duce, în cele din urmă, planeta Pământ într-o situație în care viața ar deveni nesustenabilă dacă Isus nu S-ar întoarce pentru a-și instaura Împărăția (Matei 24:21-22). Ideea că oamenii pot repara pământul fără Dumnezeu este o evanghelie deșartă și falsă (Psalmul 127:1).

Mulți oameni din lume încearcă să elaboreze un plan internațional babilonian cu caracter semi-religios, menit să instaureze o nouă ordine mondială în secolul al 21^{lea}. Aceasta este o inițiativă pe care Biserica *Continuă* a lui Dumnezeu a denunțat-o încă de la înființarea sa și pe care intenționează să o denunțe în continuare. De când Satana a amăgit-o pe Eva să cadă pradă unei versiuni a evangheliei sale în urmă cu aproape 6000 de ani (Geneza 3), mulți oameni au crezut că știu mai bine decât Dumnezeu ce îi va face pe ei și pe lume mai buni.

Conform Bibliei, va fi nevoie de o combinație între un lider militar din Europa (numit Regele Nordului, cunoscut și sub numele de Fiara din Apocalipsa 13:1-10) și un lider religios (numit falsul profet, cunoscut și sub numele de Anticristul final și Fiara cu două coarne din Apocalipsa 13:11-17) din orașul celor șapte coline (Apocalipsa 17:9,18) pentru a instaura o ordine mondială „babiloniană” (Apocalipsa 17 și 18). Deși omenirea are nevoie de întoarcerea lui Hristos și de instaurarea Împărăției Sale, mulți oameni din lume nu vor acorda atenție acestui mesaj în secolul al 21^{lea}— ei vor continua să creadă în diverse versiuni ale evangheliei false a lui Satana. Dar lumea va primi o mărturie.

Să ne amintim că Isus a învățat:

¹⁴ Și această Evanghelie a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca mărturie pentru toate neamurile; și atunci va veni sfârșitul. (Matei 24:14)

Rețineți că Evanghelia Împărăției se va răspândi în întreaga lume ca mărturie, iar apoi va veni sfârșitul. Acest „sfârșit” fiind începutul „marii necazuri”.

Există mai multe motive pentru aceasta.

Unul dintre acestea este că Dumnezeu dorește ca lumea să audă adevărata Evanghelie înainte de începerea Marii Tribulații (despre care se arată că va începe în Matei 24:21). Astfel, mesajul Evangheliei este o mărturie și o avertizare (cf. Ezechiel 3; Amos 3:7). Acesta va duce la mai multe convertiri dintre neamuri (Romani 11:25) și dintre cei care nu sunt neamuri (Romani 9:27) înainte de întoarcerea lui Isus.

Un alt motiv este că esența mesajului va fi contrară punctelor de vedere ale puterii „Fiară din Nord”, reprezentată de Regele care se ridică, alături de Falsul Profet, adevăratul Anticrist. Aceștia doi vor promite, în esență, pacea prin efortul uman și compromisul religios, dar aceasta va duce la sfârșit (Matei 24:14-22) și la distrugere (cf. 1 Tesaloniceni 5:3).

Chiar dacă Biblia ne îndeamnă să luptăm pentru credința adevărată și inițială (Iuda 3), că Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul (Ioan 17:17) și că adevărații creștini trebuie să se separe de cei care fac compromisuri cu

păgânismul (2 Corinteni 6:14-17), mulți vor susține că „evanghelia” lor (vestea bună) implică compromisuri, pentru ca pacea și unitatea să poată exista. Din păcate, adevărata Evanghelie a Împărăției lui Dumnezeu va fi considerată o evanghelie falsă de mulți dintre cei care promovează agendele ecumenice și interconfesionale ale Fiarei și ale Falsului Profet (ultimul Anticrist).

Din cauza semnelor și a minunilor mincinoase asociate cu aceștia (2 Tesaloniceni 2:9), majoritatea oamenilor din lume vor alege să creadă o minciună (2 Tesaloniceni 2:9-12) în locul mesajului Evangheliei. Din cauza condamnărilor nejustificate aduse Împărăției milenare a lui Dumnezeu de către romano-catolici, ortodocșii orientali, luterani și alții, mulți vor susține în mod eronat că mesajul Evangheliei milenare a Împărăției lui Dumnezeu este evanghelia falsă asociată cu Fiara și cu Anticristul.

Înainte de începerea Marii Tribulații, creștinii credincioși din Filadelfia (Apocalipsa 3:7-13) vor merge în toată lumea (Matei 24:14) pentru a vesti Evanghelia milenară a Împărăției și pentru a spune lumii ce vor pune la cale anumiți lideri ai lumii (inclusiv Fiara și Falsul Profet).

Ei vor contribui la răspândirea în lume a mesajului conform căruia Fiara, puterea Regelui Nordului, împreună cu Falsul Profet, ultimul Anticrist, vor distruge în cele din urmă (împreună cu unii dintre aliații lor) SUA și națiunile anglo-saxone ale Regatului Unit, Canadei, Australiei, și Noua Zeelandă (Daniel 11:24,39) și că, la scurt timp după aceea, vor distruge o confederație arabă/islamică (Daniel 11:40-43), vor acționa ca instrumente ale demonilor (Apocalipsa 16:13-14) și, în cele din urmă, se vor lupta cu Iisus Hristos la întoarcerea Sa (Apocalipsa 16:14; 19:19-20). Credincioșii din Filadelfia (Apocalipsa 3:7-13) vor vesti că împărăția milenară a lui Dumnezeu va veni în curând.

Acest lucru ar genera probabil o amplă acoperire mediatică și ar contribui la împlinirea versetului din Matei 24:14. Noi, cei din Biserica lui Dumnezeu *Continuă*, pregătim materiale de informare (în mai multe limbi), adăugăm conținut pe site-uri web și luăm alte măsuri pentru a ne pregăti pentru „lucrarea scurtă” (cf. Romani 9:28) care va contribui la împlinirea voinței lui Dumnezeu, conform căreia Matei 24:14 a fost îndeplinit în mod suficient ca mărturie pentru sfârșitul care va veni.

„Evanghelia falsă” propovăduită de liderii mondiali (probabil un „nou” tip de lider de vârf al Europei, alături de un pontif compromis care va *pretinde* că reprezintă o formă de catolicism) nu le va plăcea această propovăduire — ei nu vor dori ca lumea să afle ce vor face cu adevărat (și s-ar putea ca nici ei înșiși să nu creadă asta la început, cf. Isaia 10:5-7). Ei și/sau susținătorii lor vor propovădui, de asemenea, probabil în mod fals că credincioșii creștini din Filadelfia vor susține o doctrină extremistă (milenarismul) privind venirea unui anticrist. Orice condamnări pe care ei și/sau adepții lor le vor adresa credincioșilor din Filadelfia și Bisericii lui Dumnezeu *Continuă* vor declanșa persecuții (Daniel 11:29-35; Apocalipsa 12:13-15). Acest lucru va duce, de asemenea, la sfârșit — începutul Marii Tribulații (Matei 24:21; Daniel 11:39; cf. Matei 24:14-15; Daniel 11:31), precum și la o perioadă de 3 ani și jumătate de protecție pentru creștinii credincioși din Filadelfia (Apocalipsa 3:10; 12:14-16).

Fiara și Falsul Profet vor recurge la forță, șantaj economic, semne, minuni înșelătoare, crimă și alte forme de presiune (Apocalipsa 13:10-17; 16:14; Daniel 7:25; 2 Tesaloniceni 2:9-10) pentru a obține controlul. Creștinii se vor întreba:

¹⁰ „Până când, Doamne, Tu, cel sfânt și adevărat, nu vei judeca și nu vei răzbuna sângele nostru asupra celor ce locuiesc pe pământ?” (Apocalipsa 6:10)

De-a lungul veacurilor, poporul lui Dumnezeu s-a întrebat: „Cât va mai dura până la întoarcerea lui Isus?”

Deși nu cunoaștem ziua sau ora, ne așteptăm ca Isus să se întoarcă (și ca Împărăția milenară a lui Dumnezeu să fie instaurată) în secolul al 21^{lea}, pe baza multor pasaje biblice (de exemplu, Matei 24:4-34; Psalmul 90:4; Osea 6:2; Luca 21:7-36; Evrei 1:1-2; 4:4,11; 2 Petru 3:3-8; 1 Tesaloniceni 5:4), unele dintre acestea fiind deja împlinite în prezent.

Dacă Iisus nu va interveni, omenirea va fi distrusă complet orice formă de viață:

²¹ Căci atunci va fi o mare nechez, cum n-a mai fost de la începutul lumii până acum și cum nu va mai fi niciodată. ²² Și dacă acele zile

n-ar fi scurtate, nimeni n-ar fi mântuit; dar, din cauza celor aleși, acele zile vor fi scurtate. (Matei 24:21-22)

²⁹ Imediat după necazul acelor zile, soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina, stelele vor cădea din cer, iar puterile cerurilor vor fi zguduite. ³⁰ Atunci se va arăta în cer semnul Fiului Omului, și atunci toate neamurile pământului se vor jeli și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere și cu mare slavă. ³¹ Și El Își va trimite îngerii cu un sunet puternic de trâmbiță, iar aceștia vor aduna pe aleșii Săi de la cele patru vânturi, de la un capăt al cerului la celălalt. (Matei 24:29-31)

Regatul lui Dumnezeu este ceea ce are nevoie lumea.

Ambasadorii Regatului

Care este rolul tău în Împărăție?

În acest moment, dacă ești un creștin adevărat, trebuie să fii un ambasador al lui Isus și al Împărăției lui Dumnezeu. Observă ce a scris apostolul Pavel:

²⁰ Așadar, noi suntem ambasadorii lui Hristos, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi: vă implorăm, în numele lui Hristos, împăcați-vă cu Dumnezeu. (2 Corinteni 5:20)

¹⁴ Stați, așadar, cu mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii, ¹⁵ și încălțați cu pregătirea Evangheliei păcii; ¹⁶ mai presus de toate, luați scutul credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile aprinse ale celui rău. ¹⁷ Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu; ¹⁸ rugându-vă totdeauna cu tot felul de rugăciuni și cereri în Duhul, veghind în acest scop cu toată stăruința și rugăciunea pentru toți sfinții— ¹⁹ și pentru mine, ca să mi se dea cuvântul, ca să-mi deschid gura cu îndrăzneală pentru a face cunoscut taina Evangheliei, ²⁰ pentru care sunt ambasador în lanțuri; ca să pot vorbi cu îndrăzneală despre el, așa cum se cuvine să vorbesc. (Efeseni 6:14-20)

Ce este un ambasador? *Merriam-Webster* oferă următoarea definiție:

1:un emisar oficial;*în special*:un agent diplomatic de cel mai înalt rang acreditat pe lângă un guvern străin sau un suveran în calitate de reprezentant rezident al propriului guvern sau suveran sau numit pentru o misiune diplomatică specială și adesea temporară

2 a: un reprezentant autorizat sau un curier

Dacă ești un creștin adevărat, ești un trimis oficial al lui Hristos! Observă ce a scris apostolul Petru:

⁹ Dar voi sunteți o generație aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor care îi aparține în mod deosebit, pentru ca să vestiți laudele Celui care v-a chemat din întuneric în lumina Sa minunată; ¹⁰ voi, care odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu, voi, care nu ați primit milă, dar acum ați primit milă. (1 Petru 2:9-10)

Ca creștini, trebuie să facem parte dintr-un popor sfânt.

Care națiune este acum sfântă?

Ei bine, cu siguranță niciunul dintre regatele acestei lumi — dar, în cele din urmă, ele vor face parte din Împărăția lui Hristos (Apocalipsa 11:15). Națiunea lui Dumnezeu, Împărăția Sa, este cea sfântă.

În calitate de ambasadori, de obicei nu ne implicăm în politica directă a națiunilor lumii. Totuși, trebuie să trăim după modelul de viață al lui Dumnezeu chiar acum (vezi și cartea electronică gratuită disponibilă la www.ccog.org intitulat: Creștinii: ambasadori ai Împărăției lui Dumnezeu, îndrumări biblice privind viața creștină). Trăind acum după modelul lui Dumnezeu, înțelegem mai bine de ce căile Lui sunt cele mai bune, astfel încât, în Împărăția Sa, să putem fi regi și preoți și să domnim împreună cu Hristos pe pământ:

⁵ Celui care ne-a iubit și ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său, ⁶ și ne-a făcut împărați și preoți pentru Dumnezeu și Tatăl Său, Lui să fie slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin. (Apocalipsa 1:5-6)

¹⁰ Și ne-a făcut împărați și preoți pentru Dumnezeu nostru; și vom domni pe pământ. (Apocalipsa 5:10)

Unul dintre aspectele viitoare ale faptului de a deveni regi și preoți va fi acela de a-i învăța pe cei care vor fi muritori atunci să umble pe căile lui Dumnezeu:

¹⁹ Căci poporul va locui în Sion, la Ierusalim; nu vei mai plânge. El îți va arăta mare îndurare la auzul strigățului tău; când îl va auzi, îți va răspunde. ²⁰ Și chiar dacă Domnul îți va da pâinea necazului și apa suferinței, totuși învățătorii tăi nu vor mai fi alungați într-un colț, ci ochii tăi îi vor vedea pe învățătorii tăi. ²¹ Urechile tale vor auzi un cuvânt în spatele tău, zicând: „Aceasta este calea, umblă pe ea”, ori de câte ori te vei întoarce spre dreapta sau ori de câte ori te vei întoarce spre stânga. (Isaia 30:19-21)

Deși aceasta este o profeție referitoare la împărăția milenară, în epoca noastră creștinii trebuie să fie pregătiți să învețe:

¹² ... la ora aceasta ar trebui să fiți deja învățători (Evrei 5:12)

¹⁵ Ci sfințiți pe Domnul Dumnezeu în inimile voastre și fiți gata totdeauna să dați răspuns oricui vă cere socoteală despre nădejdea care este în voi, cu blândețe și cu frică: (1 Petru 3:15, KJV)

Biblia arată că mulți dintre creștinii cei mai credincioși îi vor învăța pe mulți, chiar înainte de începerea Marii Tribulații:

³³ Iar cei dintre oameni care înțeleg vor învăța pe mulți (Daniel 11:33;)

Așadar, să învățăm și să creștem în har și cunoaștere (2 Petru 3:18) este ceva ce ar trebui să facem chiar acum. Isus a spus: „Veți fi martori ai Mei în Ierusalim, în toată Iudeea și Samaria și până la marginile pământului” (Faptele Apostolilor 1:8). O parte din rolul vostru în Împărăția lui Dumnezeu este aceea de a putea învăța.

Iar pentru creștinii mai credincioși din Filadelfia (Apocalipsa 3:7-13), aceasta va include și susținerea mărturiei importante a Evangheliei înainte de începerea împărăției milenare a lui Dumnezeu (cf. Matei 24:14).

După ce Împărăția lui Dumnezeu va fi instaurată, poporul lui Dumnezeu va fi folosit pentru a contribui la refacerea unei planete afectate:

¹² Cei dintre voi vor zidi locurile vechi și părăsite; veți ridica temeliiile multor generații; și veți fi numiți „Cel ce repară breșa”, „Cel ce reface străzile pentru a locui în ele”. (Isaia 58:12)

Astfel, poporul lui Dumnezeu care a trăit după voia Lui în această epocă va facilita locuirea oamenilor în orașe (și în alte locuri) în această perioadă de restaurare din timpul mileniului.

Lumea va fi cu adevărat un loc mai bun. Ar trebui să fim ambasadori ai lui Hristos încă de pe acum, pentru a putea sluji și în Împărăția Sa.

Adevăratul mesaj al Evangheliei are puterea de a transforma

Isus a spus: „Dacă rămâneți în Cuvântul Meu, sunteți cu adevărat ucenicii Mei. 32 Veți cunoaște adevărul, iar adevărul vă va face liberi” (Ioan 8:31-32). Cunoașterea adevărului despre Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu ne eliberează de capcana speranțelor false ale acestei lumi. Putem susține cu îndrăzneală un plan care funcționează – planul lui Dumnezeu! Satana a înșelat întreaga lume (Apocalipsa 12:9), iar Împărăția lui Dumnezeu este adevărata soluție. Trebuie să apărăm și să susținem adevărul (cf. Ioan 18:37).

Mesajul Evangheliei nu se rezumă doar la mântuirea personală. Vestea bună a Împărăției lui Dumnezeu ar trebui să ne transforme pe fiecare în această epocă:

² Și nu vă conformați cu lumea aceasta, ci transformați-vă prin înnoirea minții voastre, ca să puteți discerne care este voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită. (Romani 12:2)

Adevărații creștini sunt transformați pentru a-L sluji pe Dumnezeu și pe semenii:

²² Robi, ascultați-vă stăpânii trupești în toate lucrurile, nu doar ca să fiți văzuți, ca niște oameni care vor să placă oamenilor, ci cu sinceritate din inimă, cu frică de Dumnezeu. ²³ Și orice ați face, faceți-o din toată inima, ca pentru Domnul și nu pentru oameni, ²⁴ știind că de la Domnul veți primi răsplata moștenirii; căci slujiți Domnului Hristos. (Coloseni 3:22-24)

²⁸ De aceea, întrucât primim o împărăție care nu poate fi clătinată, să avem harul prin care să-L slujim pe Dumnezeu în mod plăcut, cu evlavie și cu teamă de Dumnezeu. (Evrei 12:28)

Adevărații creștini trăiesc altfel decât lumea. Noi punem standardele lui Dumnezeu mai presus de cele ale lumii în ceea ce privește binele și răul. Cei dreți trăiesc prin credință (Evrei 10:38), întrucât este nevoie de credință pentru a trăi după voia lui Dumnezeu în această epocă. Creștinii erau considerați atât de diferiți de lumea în care trăiau, încât modul lor de viață era numit „Calea” în Noul Testament (Faptele Apostolilor 9:2; 19:9; 24:14, 22). Lumea trăiește egoist, înșelată sub stăpânirea lui Satan, pe ceea ce a fost numit „calea lui Cain” (Iuda 11).

Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu este un mesaj al dreptății, al bucuriei și al păcii (Romani 14:17). Cuvântul profetic, înțeles corect, este mângâietor (cf. 1 Corinteni 14:3; 1 Tesaloniceni 4:18), mai ales atunci când vedem cum se prăbușește lumea (cf. Luca 21:8-36). Adevăratul mod de viață creștin duce la belșug spiritual și binecuvântări fizice (Marcu 10:29-30). Acesta este unul dintre motivele pentru care cei care îl trăiesc înțeleg că lumea are nevoie de Împărăția lui Dumnezeu. Creștinii sunt ambasadori ai Împărăției lui Dumnezeu.

Noi, creștinii, ne punem speranța în ceea ce este spiritual, nu în ceea ce este fizic, chiar dacă trăim într-o lume fizică (Romani 8:5-8). Avem „speranța Evangheliei” (Coloseni 1:23). Aceasta este o realitate pe care primii creștini o înțelegeau, dar pe care mulți dintre cei care se mărturisesc astăzi creștini nu o înțeleg cu adevărat.

6. Bisericile greco-romane propovăduiesc că Împărăția este importantă, dar...

Bisericile greco-romane consideră că predau anumite aspecte ale Împărăției lui Dumnezeu, dar au dificultăți în a înțelege cu adevărat ce este aceasta. De exemplu, *Enciclopedia Catolică* prezintă următoarele informații despre Împărăție:

Hristos... În fiecare etapă a învățăturii Sale, venirea acestei împărății, diversele sale aspecte, semnificația sa exactă, modul în care urmează să fie atinsă, constituie elementul central al discursurilor Sale, într-o asemenea măsură încât discursul Său este numit „Evanghelia Împărăției”... au început să vorbească despre Biserică ca despre „Împărăția lui Dumnezeu”; cf. Col., I, 13; I Tes., ii, 12; Apoc., I, 6, 9; v, 10 etc. ... aceasta înseamnă Biserica ca instituție divină ... (Papa H. Împărăția lui Dumnezeu. *Enciclopedia Catolică*, volumul VIII. 1910)

Deși mai sus s-a făcut referire la „Col., I, 13; I Tes., ii, 12; Apoc., I, 6, 9; v, 10”, dacă le veți consulta, veți constata că niciunul dintre aceste versete nu menționează că **Biserica** ar fi Împărăția lui Dumnezeu. Ele învață că credincioșii vor face parte din Împărăția lui Dumnezeu sau că aceasta este împărăția lui Isus. Biblia ne avertizează că mulți vor schimba Evanghelia sau se vor îndrepta spre o altă Evanghelie, una falsă (Galateni 1:3-9). Din păcate, mulți au făcut acest lucru.

Isus a învățat: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine” (Ioan 14:6). Petru a învățat: „Și în nimeni altul nu este mântuire, căci nu este sub cer niciun alt nume dat oamenilor prin care să fim mântuiți” (Faptele Apostolilor 4:12). Petru le-a spus iudeilor că toți trebuie să aibă credința de a se pocăi și de a-L accepta pe Isus pentru a fi mântuiți (Faptele Apostolilor 2:38).

În contrast cu aceasta, regretatul Papă Francisc a învățat că ateii, fără Isus, pot fi mântuiți prin fapte bune! El mai învață că evreii pot fi mântuiți fără a-L accepta pe Isus! În plus, el și unii greco-romani par să considere că o versiune nebiblică a „Mariei” este o cheie a Evangheliei, precum și o cheie a unității ecumenice și interconfesionale. Din păcate, aceștia și alții nu înțeleg importanța lui Isus NICI adevărata Evanghelie a Împărăției lui Dumnezeu. Mulți promovează evanghelii false.

Mulți doresc să se ghideze după ceea ce văd și să aibă încredere în lume. Noul Testament ne învață că creștinii trebuie să-și îndrepte privirea în sus:

² Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. (Coloseni 3:2)

⁷ Căci umblăm prin credință, nu prin vedere. (2 Corinteni 5:7)

Cu toate acestea, Papa Pius al XI-lea a învățat, în esență, să ne ghidăm după viziunea sa asupra Bisericii:

... Biserica Catolică ... este împărăția lui Hristos pe pământ. (Enciclica lui Pius *Quas Primas*).

Site-ul *CatholicBible101* susține că „Împărăția lui Dumnezeu a fost întemeiată pe pământ de Iisus Hristos în anul 33 d.Hr., sub forma Bisericii

Sale, condusă de Petru... Biserica Catolică”. Cu toate acestea, Împărăția milenară a lui Dumnezeu nu se află aici și nici nu este Biserica Romei. Când va veni, ea va fi pe pământ. Deși adevărata Biserică a lui Dumnezeu are „cheile Împărăției” (Matei 16:19), cei care susțin că o biserică este Împărăția lui Dumnezeu „au luat cheia cunoașterii” (Luca 11:52).

Biserica Romei se opune atât de ferm ideii unui Împărăție a lui Dumnezeu milenară pe pământ, care ar urma să vină în curând, încât aceasta este, practic, singura „doctrină a Antihristului” menționată în *Catehismul Bisericii Catolice* oficial:

676 Înșelăciunea Antihristului începe deja să prindă contur în lume de fiecare dată când se pretinde că speranța mesianică – care nu poate fi împlinită decât dincolo de istorie, prin judecata escatologică – ar urma să se realizeze în cadrul istoriei. Biserica a respins chiar și formele modificate ale acestei falsificări a împărăției viitoare, sub numele de milenarism... (Catehismul Bisericii Catolice. Imprimatur Potest +Joseph Cardinal Ratzinger. Doubleday, NY 1995, p. 194)

Din păcate, cei care sunt de acord cu această poziție vor avea, în cele din urmă, mari probleme cu vestirea Evangheliei Împărăției lui Dumnezeu. Unii vor lua măsuri teribile împotriva celor care o vestesc (Daniel 7:25; 11:30-36). Dar, v-ați putea întreba, oare nu vor fi toți cei care îl mărturisesc pe Isus ca Domn în Împărăție? Nu, nu vor fi. Observați ce a spus Isus:

²¹ „Nu oricine Îmi spune: «Doamne, Doamne», va intra în Împărăția cerurilor, ci cel care împlinește voia Tatălui Meu care este în ceruri.

²² Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: «Doamne, Doamne, nu am profețit noi în Numele Tău, nu am scos noi demoni în Numele Tău și nu am făcut noi multe minuni în Numele Tău?» ²³ Și atunci le voi spune: «Niciodată nu v-am cunoscut; plecați de la Mine, voi care practicați fărădelegea!» (Matei 7:21-23)

Apostolul Pavel a menționat că „taina fărădelegii” era „deja la lucru” (2 Tesaloniceni 2:7) în vremea sa. Această fărădelegere este, de asemenea, legată de ceva împotriva căruia Biblia ne avertizează în vremurile de pe urmă, numit „Taina, Babilonul cel Mare” (Apocalipsa 17:3-5).

„Misterul fărădelegii” se referă la creștinii care se declară astfel, dar care cred că nu trebuie să se străduiască să respecte cele Zece Porunci ale lui Dumnezeu etc. și/sau că există atât de multe excepții acceptabile de la acestea și/sau că există forme acceptabile de ispășire pentru încălcarea legii lui Dumnezeu; astfel, deși consideră că respectă o formă a legii lui Dumnezeu, ei nu practică o formă de creștinism pe care Iisus sau apostolii Săi ar recunoaște-o ca fiind legitimă.

Mulți dintre cei care se declară creștini sunt asemenea fariseilor care au încălcat poruncile lui Dumnezeu, dar susțineau că tradițiile lor făceau acest lucru acceptabil — Iisus a condamnat această atitudine (Matei 15:3-9)! Isaia a avertizat, de asemenea, că oamenii care pretind că aparțin lui Dumnezeu se vor răzvrăti împotriva Legii Sale (Isaia 30:9). Din păcate, această rebeliune fără de lege este ceva ce observăm și în zilele noastre.

Un alt „mister” pare să fie faptul că Biserica Romei pare să creadă că programele sale ecumenice și interconfesionale cu caracter militarist vor conduce la pace și la o versiune nebiblică a Împărăției lui Dumnezeu pe pământ. Scriptura avertizează împotriva unei viitoare unități ecumenice despre care ne învață că va avea succes timp de câțiva ani (notă: este prezentată *Biblia Noului Ierusalim*, o traducere aprobată de Biserica Romano-Catolică):

⁴ S-au închinat în fața balaurului, pentru că acesta îi dăduse fiarei puterea sa; și s-au închinat în fața fiarei, zicând: „Cine se poate compara cu fiara? Cine se poate lupta împotriva ei?” ⁵ Fiarei i s-a îngăduit să-și rostească laudăroșeniile și blasfemiile și să acționeze timp de patruzeci și două de luni; ⁶ și ea și-a rostit blasfemiile împotriva lui Dumnezeu, împotriva numelui Său, a Cortului Său ceresc și a tuturor celor care se adăpostesc acolo. ⁷ I s-a îngăduit să poarte război împotriva sfinților și să-i învingă, și i s-a dat putere asupra oricărei rase, popor, limbă și națiune; ⁸ și toți oamenii lumii o vor venera, adică toți cei al căror nume nu a fost scris încă de la întemeierea lumii în cartea vieții Mielului jertfit. ⁹ Cine are urechi de auzit, să asculte: ¹⁰ Cei destinați robiei, în robie; cei destinați morții cu sabia, cu sabia. De aceea, sfinții trebuie să aibă răbdare și credință. (Apocalipsa 13:4-10, NJB)

Biblia ne avertizează împotriva unei unități de tip babilonian din vremurile de pe urmă:

¹ Unul dintre cei șapte îngeri care aveau cele șapte potire a venit să-mi vorbească și mi-a zis: „Vino aici și îți voi arăta pedeapsa marii curve care stă pe tron lângă apele abundente, ² cu care s-au curvarit toți împărații pământului și care a îmbătat toată populația lumii cu vinul curviei ei.” ³ El m-a dus în duh într-un deșert, și acolo am văzut o femeie călare pe o fiară stacojie, care avea șapte capete și zece coarne și pe care erau scrise peste tot nume blasfematoare. ⁴ Femeia era îmbrăcată în purpură și stacojiu și strălucea de aur, pietre prețioase și perle, și ținea în mână un pahar de aur plin cu murdăria dezgustătoare a curviei ei; ⁵ **pe fruntea ei era scris un nume, un nume enigmatic: „Babilonul cel Mare, mama tuturor curvelor și a tuturor practicilor murdare de pe pământ.”** ⁶ Am văzut că era beată, beată de sângele sfinților și de sângele martirilor lui Isus; și când am văzut-o, am rămas complet uimit. (Apocalipsa 17:1-6, NJB)

⁹ „Aici este nevoie de înțelepciune. Cele **șapte capete sunt cele șapte dealuri**, pe care stă femeia... ¹⁸ Femeia pe care ai văzut-o este **marele oraș** care are stăpânire peste toți conducătorii pământului.” (Apocalipsa 17:9,18, NJB)

¹ După aceasta, am văzut un alt înger coborând din cer, căruia i se dăduse o mare putere; pământul strălucea de slava lui. ² Cu voce tare a strigat: „A căzut Babilonul, **Babilonul cel Mare** a căzut și a devenit locuința demonilor și adăpostul oricărui duh necurat și al oricărei păsări murdare și respingătoare. ³ Toate neamurile s-au îmbătat cu vinul curviei ei; fiecare împărat de pe pământ s-a curvit cu ea, iar fiecare negustor s-a îmbogățit din desfrânarea ei.” ⁴ O altă voce a vorbit din cer; am auzit-o spunând: „**leșiți, poporul Meu, departe de ea, ca să nu aveți parte de păcatele ei și să nu suferiți aceleași plăgi.** ⁵ Păcatele ei au ajuns până la cer, iar Dumnezeu îi ține minte fărădelegile: tratați-o așa cum ea i-a tratat pe alții. ⁶ Trebuie să i se plătească dublu față de cât a cerut ea. Va bea un pahar de două ori mai puternic din propriul ei amestec. ⁷

Fiecare dintre fasturile și orgiile ei va fi răsplătit cu o tortură sau o agonie. „Sunt încoronată ca regină”, crede ea; „nu sunt văduvă și nu voi cunoaște niciodată pierderea unui apropiat”. ⁸ De aceea, într-o singură zi, plăgile se vor abate asupra ei: boală, doliu și foamete. Va fi arsă din temelii. Domnul Dumnezeu, care a condamnat-o, este puternic.” ⁹ „Vor fi jale și plâns pentru ea din partea împăraților pământului care s-au prostit cu ea și au ținut orgii cu ea. Ei văd fumul în timp ce ea arde” (Apocalipsa 18:1-9, NJB)

În cartea lui Zaharia, Biblia ne avertizează cu privire la venirea unui nou Babilon și arată că adevărata unitate nu se va realiza decât *după* întoarcerea lui Isus:

¹⁰ Feriți-vă! Feriți-vă! Fugiți din țara de la nord — zice Domnul — căci v-am împrăștiat spre cele patru vânturi ale cerului — zice Domnul. ¹¹ Feriți-vă! Fugiți, **Sionule, tu care locuiești acum cu fiica Babilonului!**

¹² Căci așa vorbește Domnul oștirilor, întrucât Slava a poruncit

Eu, referitor la neamurile care v-au jefuit: „Cine se atinge de voi, se atinge de lumina ochilor Mei. ¹³ Iată, voi întinde mâna asupra lor și vor fi jefuiți de cei pe care i-au înrobit.” Atunci veți ști că Domnul oștirilor m-a trimis! ¹⁴ Cântă, bucură-te, fiică a Sionului, căci acum vin să locuiesc printre voi — zice Domnul! ¹⁵ Și în ziua aceea multe națiuni se vor întoarce la Domnul. Da, vor deveni poporul Lui și vor locui printre voi. Atunci veți ști că Domnul oștirilor m-a trimis la voi!

¹⁶ Domnul va lua în stăpânire Iuda, partea Sa din Țara Sfântă, și va face din nou Ierusalimul alegerea Sa. (Zaharia 2:10-16, NJB; notați că în versiunile KJV/NKJV versetele sunt enumerate ca Zaharia 2:6-12)

Deși cooperarea în anumite chestiuni poate fi benefică, anumite aspecte ale mișcărilor ecumenice și interconfesionale promovate de Organizația Națiunilor Unite, Vatican, mulți protestanți și lideri ortodocși orientali sunt condamnate în mod clar de Biblie și nu ar trebui încurajate. Isus a avertizat cu privire la cei care *pretind* că îl urmează și care vor „înșela pe mulți”

(Matei 24:4-5). O mare parte a ecumenismului este legată de deschiderea primului sigiliu din Apocalipsa 6:1-2, cunoscut și sub numele de „călărețul alb” din Apocalipsa (care NU este Isus) și de curva din Apocalipsa 17.

La fel ca Zaharia, și apostolul Pavel a învățat că adevărata unitate a credinței nu se va realiza decât *după* întoarcerea lui Isus:

¹³ până când vom ajunge cu toții la unitate în credință și în cunoașterea Fiului lui Dumnezeu și vom ajunge la starea de om desăvârșit, la maturitatea deplină, având plinătatea lui Hristos însuși. (Efeseni 4:13, NJB)

Cei care cred că această unitate precede întoarcerea lui Isus se înșală. De fapt, când Isus se va întoarce, El va trebui să distrugă unitatea națiunilor care se vor uni împotriva Lui:

^{11:15} Apoi, al șaptelea înger a sunat din trâmbiță, și s-au auzit în cer voci care strigau: „Împărăția lumii a devenit împărăția Domnului nostru și a Hristosului Său, și El va domni în vecii vecilor.” ¹⁶ Cei douăzeci și patru de bătrâni, care stăteau pe tronuri în fața lui Dumnezeu, s-au aruncat cu fața la pământ și și-au atins fruntea de pământ, închinându-se lui Dumnezeu ¹⁷ cu aceste cuvinte: „Îți mulțumim, Doamne Dumnezeule Atotputernic, Cel ce ești, Cel ce ai fost, că ți-ai asumat puterea Ta cea mare și ai început domnia Ta.” ¹⁸ Neamurile s-au agitat, și acum a sosit timpul răzbunării Tale, al judecării morților și al răsplătirii slujitorilor Tăi, profeții, a sfinților și a celor ce se tem de numele Tău, atât cei mici, cât și cei mari. A sosit timpul să-i nimicești pe cei ce nimicesc pământul.” (Apocalipsa 11:15-18, NJB)

^{19:6} Și am auzit ceea ce părea a fi vocile unei mulțimi uriașe, asemenea sunetului oceanului sau al unui tunet puternic, care răspundeau: „Aleluia! A început domnia Domnului, Dumnezeul nostru Atotputernic; . . .” ¹⁹ Apoi am văzut fiara, împreună cu toți împărații pământului și oștirile lor, adunați pentru a lupta împotriva Călărețului și a oștirii sale. ²⁰ Dar fiara a fost luată prizonieră, împreună cu profetul mincinos care făcuse minuni în numele fiarei și, prin ele, îi înșelase pe cei care acceptaseră să fie

însemnați cu semnul fiarei și pe cei care se închinaseră statuii ei. Aceștia doi au fost aruncați de vii în iazul de foc și de pucioasă.²¹ Toți ceilalți au fost uciși de sabia Călărețului, care ieșea din gura lui, iar toate păsările s-au săturat cu carnea lor...^{20:4} Apoi am văzut tronuri, pe care s-au așezat, și li s-a dat puterea de a judeca. Am văzut sufletele tuturor celor care fuseseră decapitați pentru că mărturisiseră pentru Isus și pentru că propovăduiseră Cuvântul lui Dumnezeu, precum și pe cei care refuzaseră să se închine fiarei sau chipului ei și nu acceptaseră semnul pe frunte sau pe mână; aceștia au înviat și au domnit împreună cu Hristos o mie de ani. (Apocalipsa 19:6,19-21; 20:4, NJB)

Rețineți că Isus va trebui să distrugă armatele lumii unite împotriva Lui. Apoi, El și sfinții din prima înviere vor domni. Abia atunci va exista o adevărată unitate a credinței. Din păcate, mulți vor asculta de slujitori falși care par buni, dar nu sunt, așa cum a avertizat apostolul Pavel (2 Corinteni 11:14-15). Dacă mai mulți ar înțelege cu adevărat Biblia și Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu, mai puțini oameni s-ar lupta împotriva lui Isus la întoarcerea Sa.

7. De ce Împărăția lui Dumnezeu?

Deși nouă, oamenilor, ne place să credem că suntem atât de deștepți, înțelegerea noastră are limite, în timp ce „înțelegerea lui Dumnezeu este infinită” (Psalmul 147:5).

De aceea, va fi nevoie de intervenția lui Dumnezeu pentru a repara această planetă.

Deși mulți cred *în* Dumnezeu, marea majoritate a oamenilor nu sunt dispuși să facă ceea ce El le spune și să trăiască așa cum *El* le poruncește cu adevărat. Observați următoarele:

⁸ El ți-a arătat, omule, ce este bine; și ce cere Domnul de la tine, decât să faci dreptate, să iubești milostivirea și să umbli cu smerenie înaintea Dumnezeului tău? (Mica 6:8)

A umbla cu smerenie *alături de* Dumnezeu nu este ceva ce omenirea a fost cu adevărat dispusă să facă. Încă din vremea lui Adam și Eva (Geneza 3:1-6), oamenii au ales să se bazeze pe ei înșiși și pe propriile priorități, punându-le mai presus de cele ale lui Dumnezeu, în ciuda poruncilor Sale (Exodul 20:3-17).

Cartea Proverbelor ne învață:

⁵ Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta; ⁶ recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va îndrepta căările. ⁷ Nu te considera înțelept; teme-te de Domnul și îndepărtează-te de rău. (Proverbe 3:5-7)

Cu toate acestea, majoritatea oamenilor nu se vor încrede cu adevărat în Dumnezeu din toată inima și nu vor aștepta ca El să le călăuzească pașii. Mulți spun că vor face ceea ce vrea Dumnezeu, dar nu o fac. Omenirea a fost înșelată de Satana (Apocalipsa 12:9) și a căzut pradă poftelor lumii și „mândriei vieții” (1 Ioan 2:16).

Prin urmare, mulți și-au creat propriile tradiții religioase și propriile guverne laice, deoarece cred că ei știu cel mai bine. Cu toate acestea, nu este așa (cf. Ieremia 10:23) și nici majoritatea nu se vor pocăi cu adevărat.

De aceea, omenirea are nevoie de Împărăția lui Dumnezeu (cf. Matei 24:21-22).

Să luăm în considerare Fericirile

Una dintre cele mai cunoscute serii de învățături rostite de Isus a fost cea a fericirilor, pe care El a rostit-o în cadrul *Predicii de pe Muntele Măslinilor*.

Observați câteva dintre lucrurile pe care le-a spus:

³ „Feriți-vă cei săraci cu duhul, căci a lor este Împărăția cerurilor. ⁴ Feriți-vă cei care plâng, căci ei vor fi mângâiați. ⁵ Feriți-vă cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul. ⁶ Feriți-vă cei care flămânez și însetează după dreptate, căci ei vor fi săturați. ⁷ Feriți-vă cei milostivi, căci ei vor primi milă. ⁸ Feriți-vă cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu. ⁹ Feriți-vă făcătorii de pace, căci ei vor fi

numiți fii ai lui Dumnezeu. ¹⁰ Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, căci a lor este Împărăția cerurilor. (Matei 5:3-10)

În Împărăția lui Dumnezeu (cf. Marcu 4:30-31), denumită adesea de Matei „Împărăția cerurilor” (cf. Matei 13:31), se vor împlini aceste promisiuni binecuvântate. În Împărăția lui Dumnezeu se va împlini promisiunea că cei blânzi vor moșteni pământul și că cei curați Îl vor vedea pe Dumnezeu. Așteptați cu nerăbdare vestea bună a binecuvântărilor din Împărăția lui Dumnezeu!

Căile lui Dumnezeu sunt drepte

Adevărul este că Dumnezeu este iubire (1 Ioan 4:8, 16) și că Dumnezeu NU este egoist. Legile lui Dumnezeu exprimă iubirea față de Dumnezeu și iubirea față de aproapele nostru (Marcu 12:29-31; Iacov 2:8-11). Căile lumii sunt egoiste și duc la moarte (Romani 8:6).

Observați că Biblia arată că adevărații creștini respectă poruncile:

¹ Oricine crede că Isus este Hristosul este născut din Dumnezeu, iar oricine îl iubește pe Cel care L-a născut îl iubește și pe cel născut din El. ² Din aceasta știm că îi iubim pe copiii lui Dumnezeu: când îl iubim pe Dumnezeu și păzim poruncile Lui. ³ Căci aceasta este dragostea față de Dumnezeu: să păzim poruncile Lui. Și poruncile Lui nu sunt grele. (1 Ioan 5:1-3)

Toate „poruncile lui Dumnezeu sunt dreptate” (Psalmul 119:172). Căile Lui sunt curate (Tit 1:15). Din păcate, mulți au acceptat diverse forme de „fărădelege” și nu își dau seama că Isus NU a venit să distrugă Legea sau pe profeți, ci să le împlinească (Matei 5:17), explicându-le adevăratul înțeles și extinzându-le dincolo de ceea ce credeau mulți (de exemplu, Matei 5:21-28). Isus a învățat că „oricine le împlinește și le învață, acela va fi numit mare în Împărăția cerurilor” (Matei 5:19) (termenii „Împărăția lui Dumnezeu” și „Împărăția cerurilor” sunt interschimbabili).

Biblia ne învață că credința fără fapte este moartă (Iacov 2:17). Mulți pretind că îl urmează pe Isus, dar nu cred cu adevărat în învățăturile Sale (Matei 7:21-23) și nu îl imită așa cum ar trebui (cf. 1 Corinteni 11:1). „Păcatul este încălcarea legii” (1 Ioan 3:4, KJV) și toți au păcătuit (Romani

3:23). Cu toate acestea, Biblia arată că mila va triumfa asupra judecății (Iacov 2:13), întrucât Dumnezeu are cu adevărat un plan pentru toți (cf. Luca 3:6).

Soluțiile omenești, care se îndepărtează de căile lui Dumnezeu, nu vor da rezultate. În împărăția milenară, Isus va domni cu „un toiag de fier” (Apocalipsa 19:15), iar binele va triumfa, deoarece oamenii vor trăi după voia lui Dumnezeu. **TOATE problemele lumii există deoarece societățile acestei lumi refuză să se supună lui Dumnezeu și legii Sale.** Istoria arată că omenirea nu este capabilă să rezolve problemele societății:

⁶ Căci gândirea trupească înseamnă moarte, iar gândirea duhovnicească înseamnă viață și pace. ⁷ Gândirea trupească este dușmănie împotriva lui Dumnezeu, pentru că nu se supune legii lui Dumnezeu și nici nu poate să o facă. ⁸ Așadar, cei care trăiesc după firea trupească nu pot să-l fie plăcuți lui Dumnezeu. (Romani 8:6-8)

Creștinii trebuie să se concentreze asupra aspectelor spirituale, iar după pocăință și botez li se dăruiește Duhul lui Dumnezeu pentru a face acest lucru în această epocă (Romani 8:9), în ciuda slăbiciunilor noastre personale:

²⁶ Căci vedeți, fraților, chemarea voastră: nu mulți dintre cei înțelepți după trup, nu mulți dintre cei puternici, nu mulți dintre cei de neam nobil sunt chemați. ²⁷ Dar Dumnezeu a ales lucrurile nebune ale lumii ca să-i facă de rușine pe cei înțelepți, și Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii ca să-i facă de rușine pe cei puternici; ²⁸ și a ales lucrurile de jos ale lumii și cele disprețuite, precum și lucrurile care nu sunt, ca să reducă la nimic lucrurile care sunt, ²⁹ pentru ca nimeni să nu se laude în prezența Lui. ³⁰ Dar voi sunteți în Hristos Isus, care a devenit pentru noi înțelepciune de la Dumnezeu — și neprihănire, sfințire și răscumpărare — ³¹ ca să se împlinească ceea ce este scris: „Cine se laudă, să se laude în Domnul.” (1 Corinteni 1:26-31)

Creștinii trebuie să se mândrească cu planul lui Dumnezeu! Acum umblăm prin credință (2 Corinteni 5:7), cu privirea îndreptată spre cer (Coloseni

3:2), în credință (Evrei 11:6). Vom fi binecuvântați pentru că păzim poruncile lui Dumnezeu (Apocalipsa 22:14).

De ce Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu?

Protestanții au tendința să considere că, odată ce l-au acceptat pe Isus ca Mântuitor, au căutat Împărăția lui Dumnezeu. Catolicii romano-catolici cred că cei botezați, chiar și în copilărie, au intrat în biserica lor ca în Împărăție. Catolicii romano-catolici și ortodocșii orientali tind să creadă că, prin sacrameente etc., ei caută Împărăția lui Dumnezeu. Deși creștinii trebuie să fie botezați, protestanții greco-romani tind să se îndrepte spre lume pentru a rezolva problemele umanității. Ei tind să aibă o orientare pământească (cf. Romani 8:6-8).

A căuta mai întâi Împărăția lui Dumnezeu (Matei 6:33) trebuie să fie un țel pe tot parcursul vieții pentru creștini. Un țel care înseamnă să nu căutăm soluții în lume, ci la Dumnezeu și la căile Sale. Vestea bună a Împărăției lui Dumnezeu ne schimbă viețile.

Biblia spune că creștinii vor domni alături de Isus, dar îți dai seama că asta înseamnă că adevărații creștini vor domni efectiv peste orașe? Isus a învățat:

¹² „Un nobil a plecat într-o țară îndepărtată ca să primească un regat și să se întoarcă. ¹³ Așa că a chemat zece dintre slujitorii săi, le-a dat zece mine și le-a spus: «Faceți afaceri până mă voi întoarce.» ¹⁴ Dar cetățenii lui îl urau și au trimis o delegație după el, spunând: «Nu vrem ca acest om să domnească peste noi.»

¹⁵ „Și astfel s-a întâmplat că, atunci când s-a întors, după ce a primit

împărăție, a poruncit apoi ca acești slujitori, cărora le dăduse banii, să fie chemați la el, pentru a afla cât a câștigat fiecare din comerț.

¹⁶ Atunci a venit primul, zicând: „Stăpâne, mina ta a adus zece mine.” ¹⁷ Iar el i-a zis: „Bine, slujitor bun; pentru că ai fost credincios în puțin, ai autoritate peste zece cetăți.” ¹⁸ A venit și al doilea, zicând: „Stăpâne, mina ta a adus cinci mine.” ¹⁹ La fel i-a spus și lui: „Și tu să fii peste cinci cetăți.” (Luca 19:12-19)

Fii credincios în ceea ce privește puținul pe care îl ai acum. Creștinii vor avea ocazia să stăpânească peste orașe reale, într-un regat real. Isus a mai spus: „Răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după faptele lui” (Apocalipsa 22:12). Dumnezeu are un plan (Iov 14:15) și un loc (Ioan 14:2) pentru cei care Îi vor răspunde cu adevărat (Ioan 6:44; Apocalipsa 17:14). Împărăția lui Dumnezeu este reală și tu poți face parte din ea!

La începutul anului 2016, revista *Science* a publicat un articol intitulat „Puterea mulțimii”, în care se arăta că inteligența artificială și crowdsourcing-ul ar putea rezolva „problemele complexe” cu care se confruntă umanitatea. Cu toate acestea, articolul nu a reușit să înțeleagă ce înseamnă „complexitatea”, cu atât mai puțin cum să o rezolve. Apariția ulterioară a programelor de inteligență artificială nu a rezolvat, cu siguranță, problemele lumii.

Cooperarea, cu excepția urmăririi căilor adevărate ale lui Dumnezeu, este sortită eșecului în secolul 21st, la fel cum a fost și în urma Potopului, când omenirea a cooperat pentru a construi Turnul Babel, care a eșuat (Geneza 11:1-9).

Problemele din lume, din regiuni precum Orientul Mijlociu (în ciuda unor progrese temporare preconizate, de exemplu Daniel 9:27a; 1 Tesaloniceni 5:3), nu vor fi rezolvate de oameni — avem nevoie de pacea Împărăției lui Dumnezeu (Romani 14:17).

Problemele terorismului internațional, în ciuda progreselor preconizate, nu vor fi rezolvate (cf. Ezechiel 21:12) de către cei înșelați din cadrul Organizației Națiunilor Unite (cf. Apocalipsa 12:9) — avem nevoie de bucuria și mângâierea Împărăției lui Dumnezeu.

Problemele de mediu NU vor fi rezolvate prin cooperarea internațională, întrucât națiunile lumii vor contribui la distrugerea pământului (Apocalipsa 11:18), ci vor fi rezolvate de Împărăția lui Dumnezeu.

Problemele legate de imoralitatea sexuală, avortul și vânzarea de părți ale corpului uman nu vor fi rezolvate de Statele Unite ale Americii (cf. Apocalipsa 18:13), ci de Împărăția lui Dumnezeu.

Datoria uriașă pe care o au SUA, Marea Britanie și multe alte națiuni nu va fi soluționată prin intermediul negocierilor internaționale, ci, în cele din urmă (după distrugerea menționată în Habacuc 2:6-8), de către Împărăția lui Dumnezeu.

Ignoranța și educația greșită nu vor fi rezolvate de Organizația Națiunilor Unite — avem nevoie de Împărăția lui Dumnezeu. Conflictele religioase nu vor fi rezolvate cu adevărat de nicio mișcare ecumenică sau interconfesională care să accepte mântuirea în afara adevăratului Isus al Bibliei. Păcatul este PROBLEMA din lume și, din acest motiv, avem nevoie de jertfa lui Isus și de întoarcerea Sa în Împărăția lui Dumnezeu. Știința medicală modernă nu deține toate răspunsurile privind sănătatea umană — avem nevoie de Împărăția lui Dumnezeu.

Problemele legate de foamete nu vor fi rezolvate de organismele modificate genetic, care expun anumite regiuni ale lumii la riscul de foamete din cauza unor posibile pierderi masive ale recoltelor — avem nevoie de Împărăția lui Dumnezeu.

Sărăcia extremă din anumite părți ale Africii, Asiei și din alte părți, deși va beneficia pentru o vreme de „Babilonul” din vremurile de pe urmă (cf. Apocalipsa 18:1-19), nu va rezolva problema sărăciei — avem nevoie de Împărăția lui Dumnezeu. Ideea că, în afara lui Isus, omenirea poate realiza utopia în această „epocă rea de acum” este o evanghelie falsă (Galateni 1:3-10). Avem nevoie de Împărăția lui Dumnezeu.

Faza milenară a Împărăției lui Dumnezeu este o împărăție literală care va fi întemeiată pe pământ. Ea se va baza pe legile pline de iubire ale lui Dumnezeu și va avea ca conducător un Dumnezeu plin de iubire. Sfinții vor domni împreună cu Hristos timp de o mie de ani (Apocalipsa 5:10; 20:4-6). Această împărăție îi va include pe cei care fac cu adevărat parte din Biserica lui Dumnezeu, dar niciun verset din Scriptură nu afirmă că Împărăția lui Dumnezeu este de fapt Biserica (catolică romană sau de alt fel). Biserica Romei s-a opus învățăturii milenare și, mai târziu, se va opune și mai puternic mesajului evanghelic al Bibliei pe măsură ce ne vom apropia de sfârșit. Este probabil ca acest lucru să beneficieze de o acoperire mediatică semnificativă, ceea ce ar putea contribui la împlinirea versetului din Matei 24:14.

În faza sa finală, Împărăția lui Dumnezeu va cuprinde „Noul Ierusalim, care coboară din cer de la Dumnezeu” (Apocalipsa 21:2), iar creșterea sa nu va avea sfârșit. Nu va mai exista nedreptate, nu va mai exista suferință și nu va mai exista moarte.

Predicarea și înțelegerea Evangheliei Împărăției lui Dumnezeu reprezintă o temă importantă a Bibliei. Scriitorii Vechiului Testament au predicat despre aceasta. Isus, Pavel și Ioan au predicat despre aceasta. Cea mai veche predică „creștină” care s-a păstrat în afara Noului Testament a abordat acest subiect. Liderii creștini de la începutul secolului al II-lea, precum Policarp și Melito, au predicat despre aceasta. Noi, cei din Biserica lui Dumnezeu *Continuă*, predicăm despre aceasta astăzi. Amintiți-vă că Împărăția lui Dumnezeu este primul subiect despre care Biblia arată că a predicat Isus (Marcu 1:14-15). A fost, de asemenea, ceea ce El a predicat după învierea Sa (Faptele Apostolilor 1:3) — și este ceva ce creștinii ar trebui să caute mai întâi (Matei 6:33).

Evanghelia nu se referă doar la viața și moartea lui Isus. Accentul Evangheliei pe care Isus și ucenicii Săi au propovăduit-o era pus pe venirea Împărăției lui Dumnezeu. Evanghelia Împărăției include mântuirea prin Hristos, dar include și învățătura privind sfârșitul guvernărilor omenești (Apocalipsa 11:15).

Nu uitați că Isus a învățat că sfârșitul nu va veni decât după ce Evanghelia Împărăției va fi propovăduită în întreaga lume, ca mărturie pentru toate neamurile (Matei 24:14). Iar această propovăduire are loc chiar acum. Ați dori să contribuiți la susținerea acestei lucrări finale, din vremurile de pe urmă?

Vestea bună este că **Împărăția lui Dumnezeu reprezintă soluția la problemele cu care se confruntă omenirea**. Cu toate acestea, majoritatea oamenilor NU doresc să o susțină, nici să audă despre ea, nici să creadă în adevărul ei. Împărăția lui Dumnezeu este veșnică (Matei 6:13), în timp ce „lumea aceasta trece” (1 Corinteni 7:31).

Vestirea adevăratei Evanghelii a Împărăției lui Dumnezeu este un lucru pe care noi, cei din Biserica lui Dumnezeu *Continuă*, îl luăm foarte în serios. Ne străduim să predăm tot ceea ce ne învață Biblia (Matei 28:19-20), inclusiv

despre Împărăția lui Dumnezeu (Matei 24:14). În timp ce așteptăm acea împărăție, trebuie să învățăm și să urmăm căile lui Dumnezeu și să-i mângâiem pe cei care doresc să creadă adevărul.

Nu ar trebui să susții propovăduirea Evangheliei despre venirea Împărăției lui Dumnezeu? Vei crede în Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu?

Continuare Biserica lui Dumnezeu ***(Continuing Church of God)***

The USA mailing address of the ***Continuing Church of God*** is 917 W. Grand Avenue, Unit 109, Grover Beach, California, 93433 USA; website www.cco.org.

Site-urile web ale Bisericii lui Dumnezeu (CCOG) *Continuă*

[CCOG.ASIA](http://www.cco.org/asia) Acest site se concentrează pe Asia.

[CCOG.IN](http://www.cco.org/in) Acest site se adresează persoanelor de origine indiană.

[CCOG.EU](http://www.cco.org/eu) Acest site se adresează publicului din Europa.

[CCOG.NZ](http://www.cco.org/nz) Acest site se adresează locuitorilor din Noua Zeelandă și altor persoane de origine britanică.

CCOG.ORG Acesta este site-ul principal al Bisericii lui Dumnezeu *Continuă* . Acesta se adresează oamenilor de pe toate continentele. Conține articole, linkuri și videoclipuri.

CCOGCANADA.CA Acest site se adresează persoanelor din Canada.

CCOGAfrica.ORG Acest site se adresează celor din Africa.

CDLIDD.ES La Continuación de la Iglesia de Dios. Acesta este site-ul web în limba spaniolă al Bisericii lui Dumnezeu *Continuă*.

PNIND.PH Patuloy na Iglesia ng Diyos. Acesta este site-ul web din Filipine al Bisericii lui Dumnezeu *Continuă* . Conține informații în engleză și tagalog.

Site-uri web de știri și istorie

COGWRITER.COM Acest site web este un instrument important de proclamare și conține știri, învățăături, articole istorice, videoclipuri și noutăți profetice.

CHURCHHISTORYBOOK.COM Acesta este un site ușor de reținut, care conține articole și informații despre istoria bisericii.

BIBLENEWSPROPHECY.NET Acesta este un site web de radio online în limba engleză, care prezintă știri și subiecte biblice. BNPI.NET este disponibil în mai multe limbi.

Canale video pe YouTube și BitChute pentru predici și scurte predici

BibleNewsProphecy canal. Videoclipuri cu predici scurte ale CCOG.

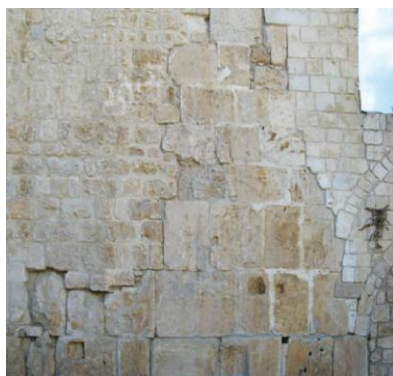
CCOGAfrica canal. Mesaje CCOG în limbi africane.

CCOG Animations canal destinat predării unor aspecte ale credinței creștine.

CDLIDDSermones Canalul difuzează mesaje în limba spaniolă.

ContinuingCOG canal. Predici video CCOG.

Fotografia de mai jos prezintă câteva dintre puținele cărămizi rămase (plus câteva adăugate ulterior) dintr-o clădire din Ierusalim cunoscută uneori sub numele de Cenacol, dar descrisă mai corect ca Biserica lui Dumnezeu de pe Dealul de Vest al Ierusalimului (denumit în prezent Muntele Sion):

Se crede că acesta ar fi fost locul unde s-a ridicat, probabil, cea mai veche biserică creștină propriu-zisă. O clădire în care ar fi fost propovăduită „Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu” a lui Iisus. Aceasta era o clădire din Ierusalim în care se propovăduia Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu.

Din acest motiv, îi mulțumim lui Dumnezeu neîncetat, pentru că... voi, fraților, ați urmat exemplul bisericilor lui Dumnezeu din Iudeea, care sunt în Hristos Iisus. (1 Tesaloniceni 2:13-14)

Luptați cu stăruință pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna. (Iuda 3)

El (Iisus) le-a spus: „Trebuie să vestesc Împărăția lui Dumnezeu și în celelalte orașe, pentru că pentru aceasta am fost trimis.” (Luca 4:43)

Căutați însă Împărăția lui Dumnezeu, și toate aceste lucruri[c] vi se vor da pe deasupra. Nu vă temeți, turmă mică, căci Tatălui vostru îi face plăcere să vă dea Împărăția. (Luca 12:31-32)

Și această Evanghelie a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca mărturie pentru toate neamurile; și atunci va veni sfârșitul. (Matei 24:14)